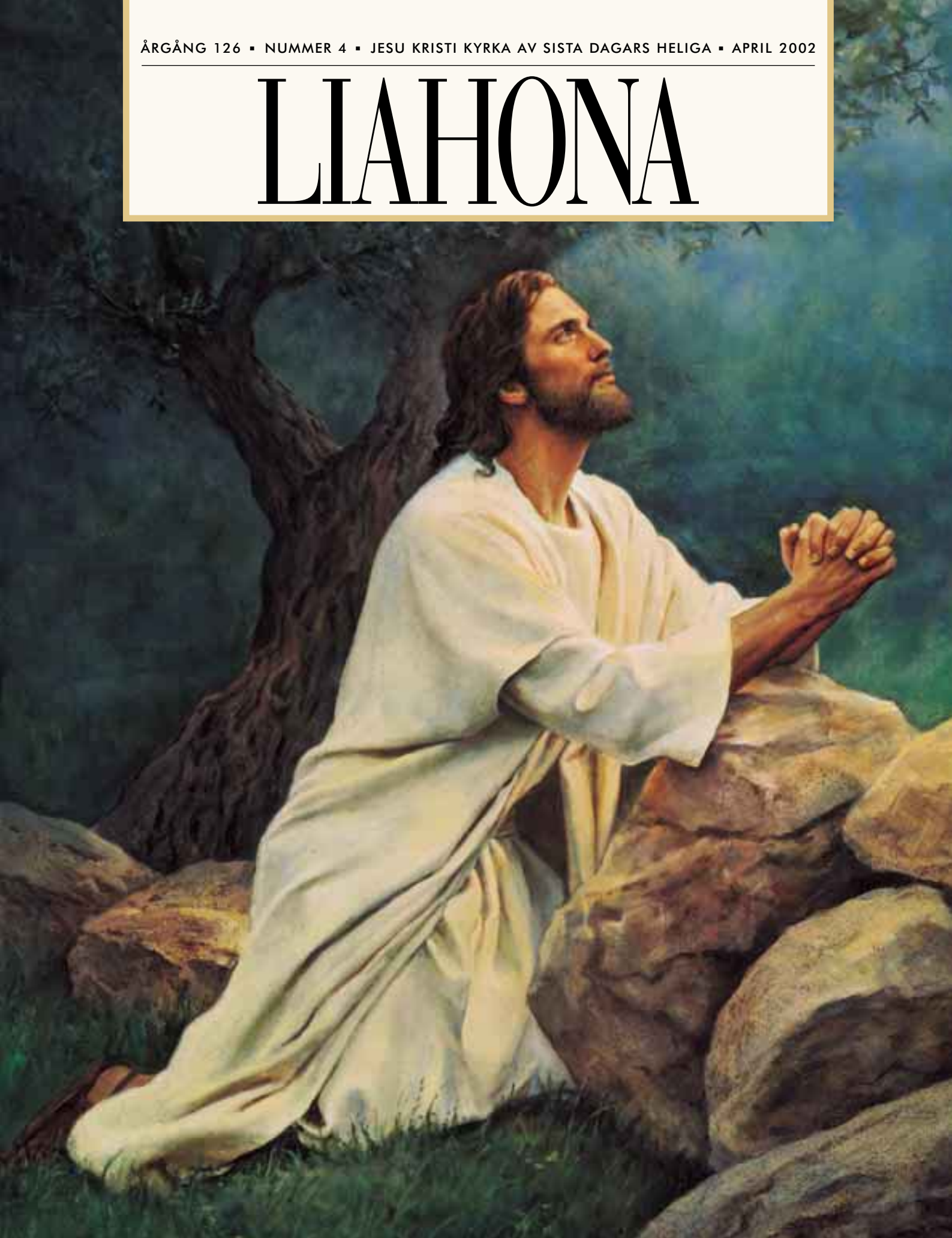

ÅRGÅNG 126 ■ NUMMER 4 ■ JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA ■ APRIL 2002

LIAHONA

LIAHONA

PÅ OMSLAGET

Framsida: Bönen i Getsemane, av Del Parson. Från Visions of Faith Collection av Mill Pond Press, Inc, Venice, Florida. Baksida: Graven i trädgården, av Curley Christensen.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAG

Tilltagande visdom, av Simon Dewey, med tillstånd av Altus Fine Art, American Fork.

ARTIKLAR

- 2 **BUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET: INSPIRERANDE TANKAR**
PRESIDENT GORDON B HINCKLEY
- 6 **VITTNA OM DEN STORSLAGNA OCH UNDERBARA FÖRSONINGEN**
ÄLDSTE NEAL A MAXWELL
- 25 **BESÖKSLÄRARNAS BUDSKAP: FÖLJ DEN HELIGE ANDENS MANINGAR**
- 30 **UTTÅGET UPPREPAS** ÄLDSTE RUSSELL M NELSON
- 40 **TONGA: ETT LAND MED ETT TROENDE FOLK** LARENE PORTER GAUNT
- 48 **SÅ KAN DU ANVÄNDA LIAHONA APRIL 2002**

UNGDOMSSIDORNA

- 14 **VET DU HUR MAN OMVÄNDER SIG?** ÄLDSTE JAY E JENSEN
- 18 **SISTA DAGARS HELIGA BERÄTTAR: "ETT FULLKOMLIGT KLART HOPP"**
KLARAR ALLT CATHERINE MATTHEWS PAVIA
RÄDDAD FRÅN MÖRKRET HERI CASTRO VELIZ
- 22 **LIAHONA-KLASSIKER: LEDFYREN I DEN LUGNA HAMNEN**
PRESIDENT HOWARD W HUNTER
- 26 **FRÅGOR OCH SVAR: ÄR DET MORALISKT FELAKTIGT ATT VARA RIK I EN VÄRLD DÄR SÅ MÅNGA ÄR FATTIGA?**
- 29 **AFFISCH: TA PÅ ER DEN**
- 47 **VISSTE DU DETTA?**

LILLA STJÄRNAN

- 2 **VÅRA PROFETER OCH APOSTLAR TALAR TILL OSS: JESUS KRISTUS**
ÄLDSTE ROBERT D HALES
- 4 **EN HEMLIGHETSFULL AKTIVITET** STACEY A RASMUSSEN
- 7 **ROLIGA SIDAN: FÖRR OCH NU** RICHARD LATTA
- 8 **BERÄTTELSE UR NYA TESTAMENTET: DEN ÅTERFUNNE SONEN**
- 13 **SÅNG: DITT HELIGA TEMPEL**
MARVIN K GARDNER OCH VANJA Y WATKINS
- 14 **SAMLINGSSTUNDEN: DEN STÖRSTA GÅVAN**
VICKI F MATSUMORI

SE SIDAN 2

SE LILLA STJÄRNAN, SIDAN 2

April 2002 • Årgång 126 • Nummer 4
LIAHONA 22984 180
Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet:

Gordon B Hinckley, Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum:

Boyd K Packer, L Tom Perry, David B Haight,
Neal A Maxwell, Russell M Nelson, Dallin H Oaks,
M Russell Ballard, Joseph B Wirthlin, Richard G Scott,
Robert D Hales, Jeffrey R Holland, Henry B Eyring

Redaktör: Dennis B Neuenschwander

Rådgivande: J Kent Jolley, W Rolfe Kerr, Stephen A West

Studiekursavdelning:

Verkställande direktör: Ronald L Knighton

Redaktionschef: Richard M Romney

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redaktion:

Chefredaktör: Marvin K Gardner

Assisterande chefredaktör: Jenifer L Greenwood

Redaktör: Roger Terry

Redaktörsassistent: Susan Barrett

Tidskriftsassistent: Collette Nebeker Aune

Layoutavdelning:

Grafikansvarig: M M Kawasaki

Bildredaktör: Scott Van Kampen

Senior designer: Shari Cook

Designer: Thomas S Child, Randall J Pixton

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktion: Reginald J Christensen, Denise Kirby,

Kelli Pratt, Rolland F Sparks, Kari A Todd,

Claudia E Warner

Digital Prepress: Jeff Martin

Prenumerationsavdelning:

Prenumerationsansvarig: Kay W Briggs

Distributionschef: Kris T Christensen

Liahonas Sverigeredaktion:

Redaktör: Claes-Göran Edlund

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

Ansvarig utgivare för Kyrkanytt: Ulf Arne Girhammar

Redaktör: Birgitta Karlfeldt

Stora Hundens gata 618

136 64 Haninge

Tfn/Fax 08-745 07 26

Prenumeration eller ändring av adress sker genom
din enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg
Sweden Service Center, Utlandagatan 24, 412 80
Göteborg. Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29.
Priset för en helårsprenumeration är SEK 150:00 och
betalas till pg 260353-8. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona,
Floor 24, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150-3223, USA; eller e-mail till
CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org

Liahona (en term i Mormons bok som betyder
"kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska,
armeniska, bulgariska, cebuano, danska, engelska,
estniska, fiji, finska, franska, haitiska, hiligaynon,
holländska, ilocano, indonesiska, isländska, italienska,
japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribati, koreanska,
kroatiska, lettiska, litauiska, malagasy, marshalliska,
mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska,
ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, tagalog,
tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjeckiska, tonga,
tyska, ukrainska, ungerska och vietnamesiska. (Hur ofta
den utkommer varierar för olika språk.)

© 2002 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.
Tryckt i Förenta staterna.

For Readers in the United States and Canada: April
2002 Vol. 126 No. 4. LIAHONA

(USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is
published monthly by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$15.50 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional
mailing offices. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old
and new address must be included. Send USA and
Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

BREV TILL REDAKTIONEN

MISSIONÄRERNAS KÄRLEK GJORDE UNDERVERK

Jag vill uttrycka min kärlek för alla sista
dagars heliga som verkat så ödmjukt i Ar-
menien. Min glädje är utan gräns för jag
har funnit min Gud. Efter att ha fyllts av
denna stora kärlek har jag lärt känna
många bröder och systrar som rest långa
vägar för att verka i Armenien. De spred
sin kärlek i våra städer och byar. Vi kunde
inte låta bli att påverkas av denna kärlek,
och i våra härjade, förtvivlade hjärtan gjor-
de denna kärlek stora underverk. Jag vitt-
nar om att den fullkomliga lyckan finns i
den kärlek vi har fått från vår Frälsare, Je-
sus Kristus.

Silva Khachatryan,

Achapnyaks gren,

Jerevans distrikt, Armenien

ETT UNDERVERK I KAZAN

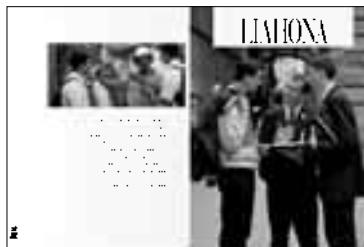
Jag bor i Kazan i Ryssland, men mitt
hemland är Armenien. Jag är 17 år gammal
och döptes den 13 juni, 1999. Kyrkan har
funnits i Kazan i flera år. Våra missionärer
och ledare försökte länge att få kyrkan re-
gistrerad, men det var ingen lätt uppgift.

Till slut besvarades våra böner. Ett under-
verk inträffade! Vi har nu ett kapell. Jag vet
att underverk är möjliga. "Gud har ej upp-
hört att vara en Gud, som gör under"
(Mormon 9:15). Jag är tacksam för att Fa-
derns verk går framåt på hela jorden.

Lelit Karapetyan Tevosovna,

Kazans gren,

Rysslandmissionen Samara

LIAHONA ÄR EN VÄLSIGNELSE

Det är en välsignelse att ha Liahona
(spanska) i mitt liv. Den hjälper mig att rät-
ta till mina misstag och bli mer lik Frälsa-
ren. Den är ytterligare något som Herren
har tillhandahållit för att hjälpa mig och
min familj. När jag läser den känner jag
Herrens Andes inflytande, och jag vet vad
Herren vill att jag ska göra. Jag känner den
stora kärlek Gud har till sina barn när jag
håller denna underbara tidning i mina hän-
der och inspireras av profeternas ord och
av de erfarenheter som medlemmar från
hela världen berättar om.

Keila Alabrin Coronel,

Santa Victoria församling,

Chiclayo stav, Peru

INSPIRERANDE TANKAR

President Gordon B Hinckley

FRÄLSAREN, JESUS KRISTUS

"Vi tillhör denna storslagna och enastående organisation som grundades på principer som Herren själv instiftade då han vandrade på Palestinas dammiga vägar — denne Guds Son som villigt kom till jorden för vår skull och lät sig födas i en enkel krubba i Betlehem. . . . Hans liv är ett mirakel bortom all fattningsförmåga. Han gav sitt liv på Golgatas kulle för var och en av oss, i en försoningsakt som vi aldrig någonsin helt kan förstå. Han ensam göt sitt blod för de synder som vi gjort oss skyldiga till, så att vi kan få möjlighet att omvända oss och få förlåtelse" (ur ett tal i Jerusalem Center, 21 mars, 1999).

**"Han ensam göt sitt blod för
de synder som vi gjort oss
skyldiga till, så att vi kan få
möjlighet att omvända oss
och få förlåtelse."**

TRO PÅ HERREN

"Tro på Herren Jesus Kristus! — Jag hoppas att det inte finns någon här i dag som inte ständigt odlar denna tro genom att läsa skrifterna, Nya testamentet, Mormons bok och Läran och förbunden, och bygger upp den tro som han eller hon bär i sitt hjärta på Guds Son, vår Återlösare och vår Herre" (ur ett tal i Columbus i Ohio i USA, 25 april, 1998).

LIVET EFTER DÖDEN

"Jag vet lika säkert som någonting annat i denna värld att jag en dag ska dö vad livet i denna värld beträffar. Men jag har en absolut visshet i mitt hjärta om att jag ska fortsätta att leva och göra gott och åtnjuta min älskade livskamrats och mina barns sällskap" (ur ett tal i Guayaquil i Ecuador, 31 juli, 1999).

ODÖDLIGHET

"Detta liv är en del av evigheten. Det utgör ett steg i våra eviga liv. Då vi dör kommer vi att gå vidare till ett meningsfullt, aktivt och utmanande liv. Livet på andra sidan slöjan kommer att vara ganska likt livet här. Om vi har levt rena, anständiga och goda liv här, kommer vi att fortsätta i samma anda. Om vi har varit ohederliga, kommer vi att fortsätta i samma anda. Jag tror det. Jag tror på livets eviga bestånd. Det är lika mycket en del av min tro som

något annat jag vet vara sant, att detta liv inte är slutet, att det finns ett annat liv, att vi kommer att vara räkningskyldiga inför Gud vår Fader och vår Herre Jesus Kristus, att vi kommer att ha mycket att uträtta och att vi alla en dag kommer att delta i uppståndelsen. Detta är mitt hopp, min tro, mitt vittnesbörd” (ur en intervju med Ignacio Carrión i tidningen El País, 7 november, 1997).

DOP FÖR DE DÖDA

”När du har fyllt 12 år kan du gå till Herrens hus och där stå som en levande ställföreträdare för någon som är död. Är det inte fantastiskt att du, en vanlig pojke eller flicka, kan stå som ställföreträdare för någon betydelsefull man eller kvinna som en gång levt på jorden, men som nu inte har förmåga att gå vidare utan den välsignelse som du kan ge honom eller henne. . . . Det finns ingen större välsignelse du kan få än att stå som ställföreträdare i detta enastående tjänandeverk för dem som lämnat detta liv. Och det är ditt privilegium och ditt tillfälle och ditt ansvar att leva så värdigt att du kan gå till Herrens tempel och där bli döpt för någon annans räkning” (ur ett tal i Guayaquil i Ecuador, 31 juli, 1999).

LEV VÄRDIG EN TEMPELREKOMMENDATION

”Lev så att du är värdig att inneha en tempelrekommendation. Det finns inget mera värdefullt än en tempelrekommendation. . . . Vare sig du kan komma till templet ofta eller inte, så se till att du är kvalificerad att få en tempelrekommendation och bär den alltid med dig. Den blir en påminnelse för dig om vad som förväntas av dig som en sista dagars helig” (ur ett tal på Guam, 31 januari, 2000).

JESU KRISTI KYRKA

”Vi är en kyrka, i vars namn Herrens Jesu Kristi namn ingår. Vi vittnar om honom, och det är hans föredöme och hans lärdomar vi försöker följa. Vi ger kärlek. Vi bringar frid. Vi försöker inte skada andra kyrkor. Vi inser det goda de gör. Vi har samarbetat med dem i många avseenden. Vi kommer att fortsätta att göra det. Vi står som

Herrens tjänare. Vi medger att vi inte skulle kunna göra det vi gör utan den Allsmäktiges hjälp. Vi ser till honom som vår Fader och vår Gud och vår ständige Hjälpare då vi försöker förbättra världen genom att förändra människors hjärtan” (ur ett tal inför National Press Club, 8 mars, 2000).

STILLSAM OCH HÖGTIDLIG TRO

”När ni avancerar inom era yrken, då ni accepterar ledaransvar, måtte ni då fortsätta att i era hjärtan hysa . . . en stillsam och högtidlig tro, en tro som bär er genom varje storm och svårighet och bringar frid i era hjärtan.

Jag hoppas att den undervisning som handlar om att gå den andra milen, om den återfunne sonen, om den barmhärtige samariten och om Guds Son som gav sitt liv i försoningens stora offer, ska fortsätta att motivera er” (ur ett tal vid en andakt för studerande vid Brigham Young-universitetet, 12 september, 2000).

LEV LITE RÄTTFÄRDIGARE

”Lev lite rättfärdigare och arbeta lite hårdare. Värdesätt lite mer den enastående välsignelsen ni åtnjuter som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det medlemskapet medför ett starkt och drivande vittnesbörd om Guds Sons, världens Frälsares, Herren Jesu Kristi, gudomlighet.

Ni och jag är söner och döttrar till Gud med något gudomligt inom oss. Låt oss leva lite rättfärdigare, mina bröder och systrar. Låt oss leva enligt evangeliet. Låt oss vara sysselsatta i kyrkan. Låt oss lära oss dess lärdomar. Låt oss mätta oss med dess undervisning. Låt oss växa i tro och trofasthet inför världen” (ur ett tal i Cairns i Australien, 26 januari, 2000).

JESU KRISTI SANNA EVANGELIUM

”Jesu Kristi sanna evangelium leder aldrig till trångsynthet. Det leder aldrig till arrogans. Jesu Kristi sanna evangelium leder till broderskap, till vänskap, till uppskattning av andra, till respekt och vänlighet och kärlek” (ur ett tal vid en andakt för studerande vid Brigham Young-universitetet, 12 september, 2000).

JAG VET ATT NI VET

"Jag vet att ni vet att detta evangelium är sant. Jag har ett vittnesbörd om detta verk. Men det är inte lika viktigt som att ni har ett vittnesbörd om detta verk. Jag tror att ni vet att det är sant, lika säkert som jag vet att det är sant. Jag tror att ni vet, liksom jag vet, att Gud, vår evige Fader, lever. Jag vet att ni vet, liksom jag vet, att Jesus är Kristus, den levande Gudens Son, som kom till jorden och iklädde sig en dödlig kropp och dog för var och en av oss i ett storslaget offer på Golgatas kors och att han uppstod på den tredje dagen. Lika säkert som att han uppstod kommer också vi att uppstå" (ur ett tal i Bangkok i Thailand, 13 juni, 2000).

GUD VÄLSIGNE ER

"Må trons solsken värma era hjärtan. Må ni under årens lopp växa i styrka och förmåga. Må era ansträngningar att hjälpa andra vara som den barmhärtige samaritens. Må det tjänande ni utför ha en positiv inverkan på andras liv. Må bönen bli en del av ert dagliga liv. Må era studier höja er kunskap och öka ert förstånd. Må ni vara uppriktiga och trofasta mot varandra, och må tiden leda er till den frid som övergår allt förstånd,

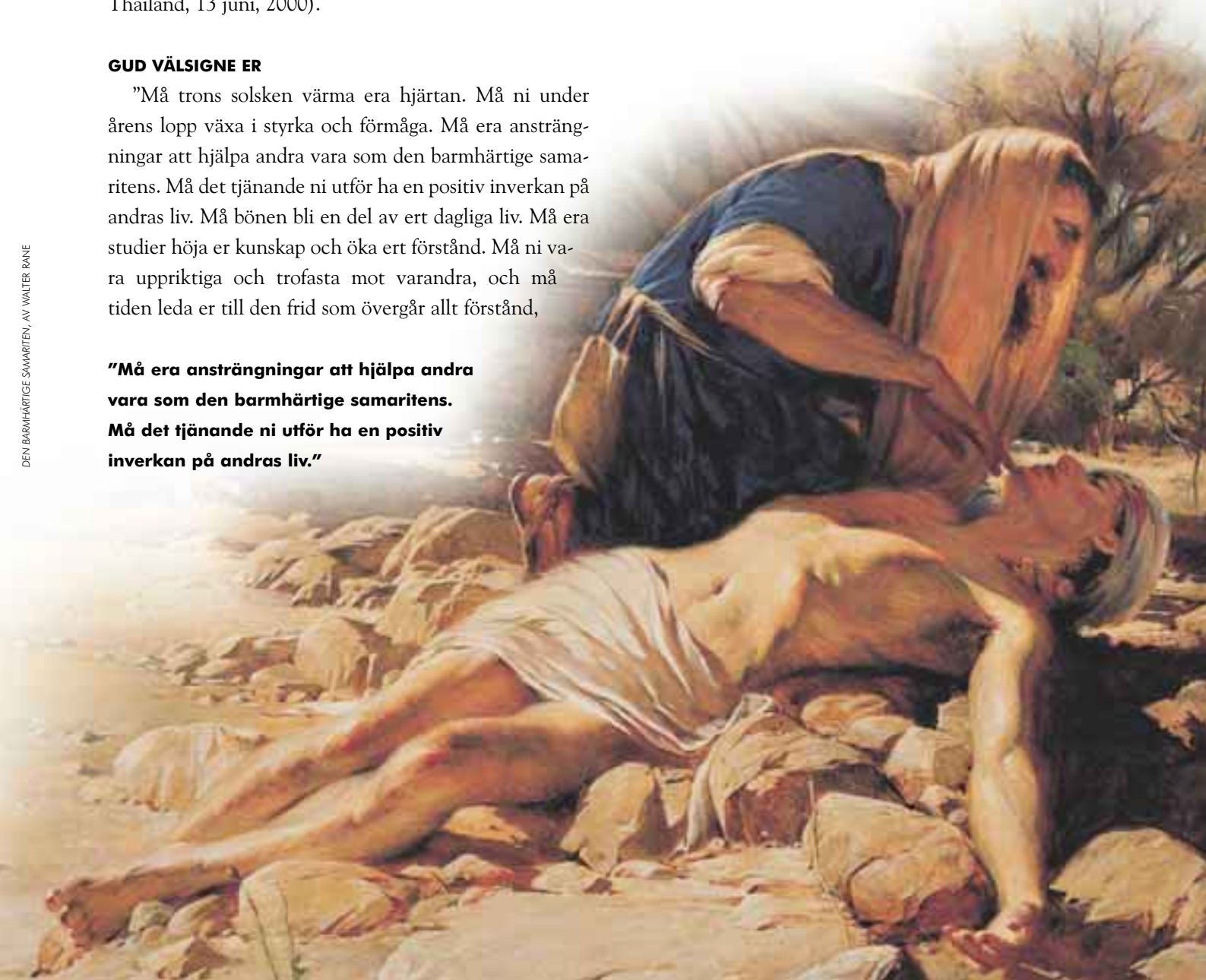
"Må era ansträngningar att hjälpa andra vara som den barmhärtige samaritens. Må det tjänande ni utför ha en positiv inverkan på andras liv."

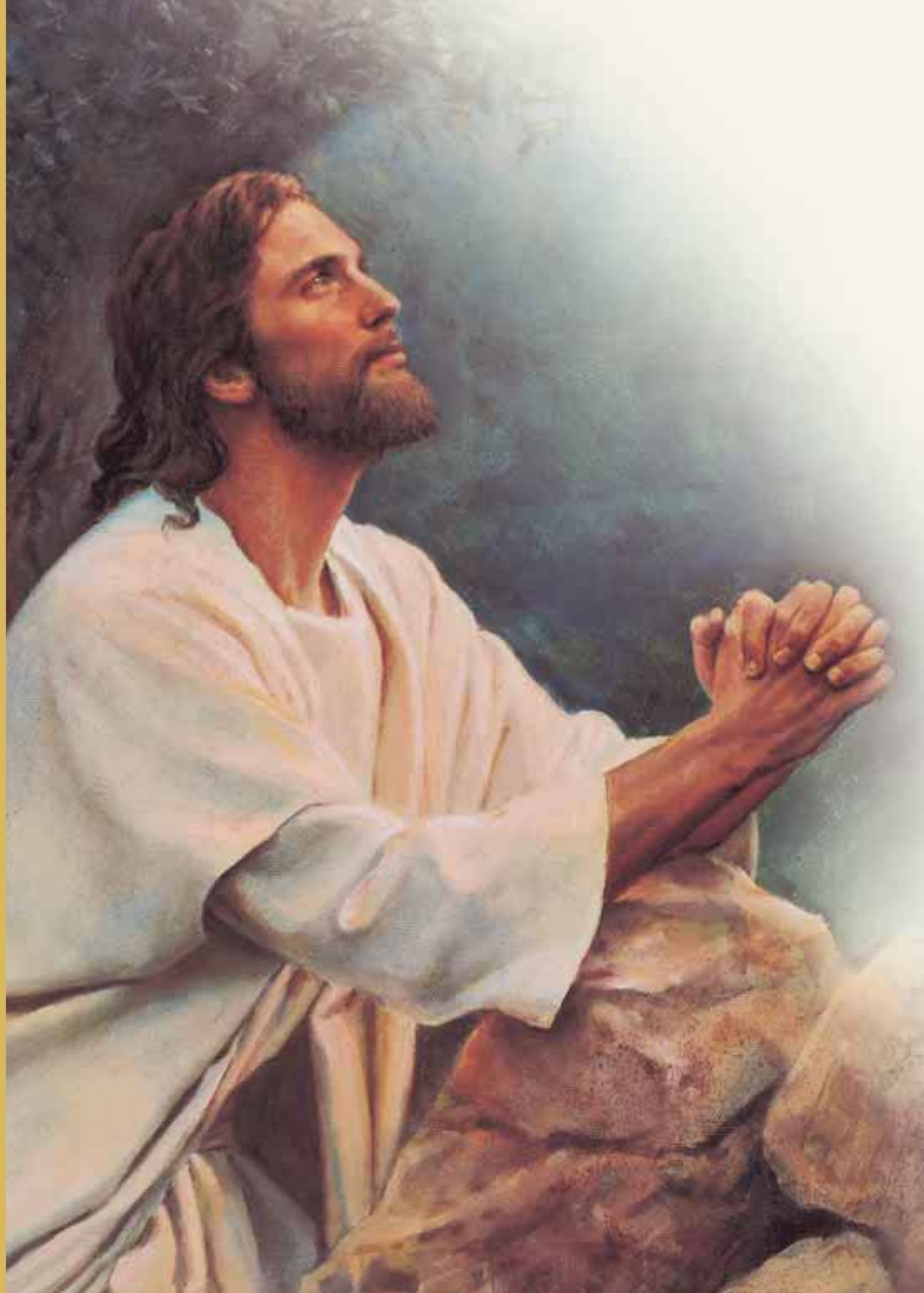
den frid som kommer av att följa Mästarens föreskrifter" (ur ett tal vid en andakt för studerande vid Brigham Young-universitetet, 12 september, 2000). □

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

1. "Vad de tala drivna av den Helige Anden", sade Herren om det som hans tjänare talar, "skall vara Herrens vilja, skall vara Herrens sinne, skall vara Herrens ord, skall vara Herrens röst och Guds kraft till frälsning" (L&F 68:4).

2. Välj bland de utdrag som återgivits ovan och diskutera dem med dem som du undervisar.

Vittna om DEN STORSLAGNA OCH UNDERBARA FÖRSONINGEN

Genom att själva förstå och tro på försoningen kan ni och jag undervisa och vittna om den med större tacksamhet, större kärlek och större kraft.

Äldste Neal A Maxwell

i de tolv apostlarnas kворum

Just detta att missionärslektionerna är så kortfattade påminner oss om vilken värdefull sädskorg återställes i själva verket är. Jesus uppmanar oss att ge "ett gott mått", då vi ger, och målar bilden av en sädskorg som packas, skakas och blir rågad (se Luk 6:38). Ur denna enastående sädskorg förväntas vi undervisa om endast några få sanningar och begrepp.

Detta faktum utgör en kraftfull påminnelse om nödvändigheten av att Anden styr det budskap vi inger i människors hjärtan och sinnen — därför att de stora eviga tingen förmedlas i några mycket korta undervisningsmoment. Därav följer nödvändigheten av att Anden beledsagar vad vi säger.

Då vi som medlemmar eller hel-tidsmissionärer delar med oss av evangeliet måste våra vänner och undersökare känna vår övertygelse och vårt vittnesbörd om Jesu Kristi försoning. Ja, vi undervisar om en betydelsefull sanning, men vi måste också ge uttryck för vår djupa övertygelse om denna mäktiga doktrin.

Det viktigaste vi kan göra för att hjälpa människor att motta försoningens alla välsignelser är att själva förstå och tro på den. Genom att själva förstå och tro på försoningen kan ni och jag undervisa och vittna om den med större tacksamhet, större kärlek och större kraft.

OMVÄNDELSE MÖJLIGGJORD

Jesu enastående försoning är det största som skett i hela mänsklighetens historia! Den åstadkommer den universella uppståndelsen, den gör vår individuella omvändelse och

förlåtelse möjlig. Eftersom vi "alla har syndat och saknar härligheten från Gud" (Rom 2:23) är behovet av omvändelse universellt. Och barmhärtigt nog gäller Kristi försoning alla slags synder — vare sig det handlar om små underlåtenhetssynder eller allvarliga överträdelser. Härav följer att då vi omvänder oss från våra synder, varierar den nödvändiga omfattningen av denna omvändelse från person till person, men den är ofrånkomlig för alla.

Det grekiska ordet för det engelska *repentance* (omvändelse) innebär "en förändring av sinnet, det vill säga en ny syn på Gud, på sig själv och på världen" (Bible Dictionary, "Repentance", s 760). Det betyder att vi först måste förändra våra tankar och sedan vårt uppträdande, till dess vi har omvänt oss från våra synder och lever i harmoni med Guds bud. Denna sinnesförändring innebär att vi

Vi kan bli ytterligare styrkta efter dopet genom att regelbundet ta del av sakramentet, medan vi reflekterar över försoningen och förnyar våra förbund, däribland dem vi slöt när vi döptes.

verkligen utvecklar oss mot vad Paulus kallade "Kristi sinne" (1 Kor 2:16). På detta sätt är omvändelsen en ständigt pågående process. Genom den behöver var och en av oss

göra anspråk på försoningen för att få verklig befrielse, verklig förlåtelse och verkligt framåtskridande.

Kristus skänkte oss villigt en enorm och villkorlös gåva: den

universella uppståndelsen. Men Kristi erbjudande om evigt liv, den större gåvan, är villkorlig. Som vår Lagstiftare bestämmer han villkoren för att få denna stora gåva (se 3 Nephi 11:31–41; 15:9–10; 27:13–21). Vårt individuella framtidskridande mot evigt liv kräver därför av oss att vi underkastar oss Kristus (se Mosiah 3:19). Då kan, om vi verkligen är

trofasta och uthärdar till änden, vår vilja slutligen uppgå i Faderns vilja (se Mosiah 15:7; se även 3 Nephi 11:11).

För att påbörja en så markant förvandling måste vi först ”avstå från alla [våra] synder” (Alma 22:18), och vem, förutom Jesus, skulle kunna ta bort dem? (Se Alma 36:18–20.)

Inte undra på att det är så nödvändigt att dela med sig av evangeliet! President Howard W. Hunter (1907–1995) tillkännagav:

”En viktig indikator på en persons omvändelse är hans önskan att dela med sig av evangeliet till andra. Detta är skälet till att Herren gav varje medlem i kyrkan en förpliktelse att vara missionär.

De av oss som har tagit del av försoningen är under förpliktelse att trofast bära vittnesbörd om vår Herre och Frälsare. Ty han har sagt: ’Jag vill förlåta eder edra synder med den befallningen, att I skolen förbli trofasta i edra sinnen i högtidligt allvar, i bönens anda och i att bära vittnesbörd för hela världen om det som givits eder’ (L&F 84:61)” (”The Atonement and Missionary Work” [seminarium för nya missionspresidenter, 21 juni, 1994], s 2).

Således förväntas vi alla att ”förbli trofasta . . . i att bära vittnesbörd för världen om det som givits [oss]” (L&F 84:61). Den förlåtelse vi behöver är relaterad till vår trofasthet i Herrens verk.

DOPET OCH DEN HELIGE ANDENS

GÅVA

Verklig omvändelse kräver därför de frigörande följderna av dopet. Det tvär oss rena. Tänk på detta: Vilken barmhärtighet att vårt förflutna inte längre håller vår framtid som gisslan!

Efter de renande och frigörande följderna av dopet, erfar vi ytterligare stärkande effekter genom att motta den Helige Andens gåva. Vi står i desperat behov av den Helige Andens hjälp att välja det rätta. Han kommer också att hjälpa oss genom att undervisa oss genom små nödvändiga betraktelser från minnets predikstol. Han kommer också att vittna för oss om evangeliets sanningar.

Då vi överväger vart vi måste gå, behöver vi den Helige Anden som en ständig ledsagare, inte bara som ett tillfälligt inflytande.

Vi kan också bli ytterligare styrkta efter dopet genom att regelbundet ta del av sakramentet, medan vi reflekterar över försoningen och förnyar våra förbund, däribland dem vi slöt när vi döptes. Denna frigörelse- och förstärkelseprocess görs möjlig genom att tillämpa Jesu försoning på oss själva liksom på dem vi undervisar. Vi bör regelbundet tillämpa försoningen för att förbättra oss själva, under tiden som vi håller ut till änden. Om vi väljer den ständiga förbättringens kurs, som helt klart är lärjungeskapets kurs, kommer vi att bli rättfärdigare och kan gå från vad som från början kanske bara var ett erkännan-

Herren har sagt: "Jag vill förlåta eder edra synder med den befallningen, att I skolen förbliva trofasta i edra sinnen i högtidligt allvar, i bönens anda och i att bära vittnesbörd för världen om det som givits eder."

de av Jesus till en beundran av Jesus och vidare till en dyrkan av Jesus och slutligen till ett försök att efterlikna Jesus. I denna strävandeprocess att bli mera lik honom genom ständig förbättring, måste vi vara inriktade på kontinuerlig omvändelse, även om det inte är fråga om allvarliga överträdelser.

UTVECKLA KRISTUSLIKA EGENSKAPER

Då vi omvänder oss från överträdelser och strävar efter att bli mer kärleksfulla, ödmjukare, mer tålmodiga och mer undergivna, blir de kvarvarande synderna för de flesta av oss underlåtelsens mindre synliga synder. Men också dessa måste överges. Jesus har angett vilka egenskaper vi måste söka i denna process, till exempel tro, dygd, kunskap, måttlighet och tålmod. Vidare anger han egenskaperna tro, hopp, kärlek och blicken riktad enbart på Guds ära, och säger oss att dessa egenskaper kvalificerar oss att utföra Herrens verk (se L&F 4:5-7; 2 Petrus 1:4-8.) Inte undra på att vi

förmanas att be, söka och knacka för att kunna få dessa Andens gåvor, så att vi mycket effektivare kan utföra Herrens storslagna verk. I denna lärjungeskapets process får vi aldrig glömma att försoningen förblir absolut livsviktig för oss alla!

Jesus lär oss till exempel att vi ska komma till honom (se Alma 5:34; Matt 11: 28-30). Men medan vi strävar efter att komma till honom gör han, som ni märkt, våra svagheter mer uppenbara för oss. Ibland sker det på ett smärtsamt sätt för att hjälpa oss att gå framåt. Kristus till och med lovar oss att han ska förvandla vissa svagheter till styrka (se Ether 12:27).

Beträffande den plats, det land, den tid och de omständigheter i vilka vårt personliga lärjungeskap ska utövas, bör vi, som skrifterna lär oss, vara nöjda med det som tilldelas oss (se Alma 29:3, 6). Likväl kommer vi att känna ett gudomligt inspirerat missnöje som är avsett att sporra oss att gå vidare i vår strävan att bli mer lika Jesus.

Vare sig den egenskap vi behöver är gott mod, tålmod, undergivenhet, saktmod eller kärlek, så kräver denna process den Helige Andens ständiga hjälp. Han manar oss till fortsatt omvändelse när vi till exempel

är för stolta, för otåliga eller mindre kärleksfulla än vi borde vara, bland annat inom äktenskapet, mot våra missionärskamrater och i andra relationer. Eftersom denna utveckling inte är gratis, behöver vi emellertid också den Helige Anden till att trösta oss under tiden som vi betalar priset.

Ja, det är genom Jesu Kristi försoning som vi barmhärtigt nog kan få förlåtelse. Men det är genom den Helige Anden som vi kan veta att vi har blivit förlåtna — en oerhört viktig kunskap för oss att uppnå! Därför behöver vi inte förtvivla, och inte heller leva ett liv där vi "dignar under synden" (2 Nephi 4:28). Vi kan verkligen "gå framåt" med "ett klart hopp". (2 Nephi 31:20.)

KRISTI ANDRA ANKOMST OCH MÄNNISKORNAS UPPSTÅNDELSE

Om vi behöver fler påminnelser om vikten av att ytterligare utveckla de kristliga dygderna, bör vi begrunda hans förunderliga andra ankomst. Då kommer bland annat stjärnorna att dramatiskt falla från sina platser på himlen. Och ändå kommer inte människorna att yttra sig om detta, ty deras rop kommer att gälla Jesus och kommer att utgöra ord av lovprisning över två av hans många

egenskaper: Hans godhet och hans ömma kärlek (se L&F 133:52). Kom ihåg att vi inte bara ska ha tro på Kristus, utan vi måste också sträva efter att bli mer lika honom i vår godhet och ömma kärlek (3 Nephi 27:27).

Vid sin andra ankomst ska Jesus inte nämna att han uthärdat törnekronan, det fruktansvärda gisslandet, korsfästelsen, vinet och galan. Han ska emellertid åberopa sin hemska ensamhet: "Jag har trampat

vinpressen allena . . . och ingen var med mig" (se L&F 133:50; se också Jes 63:3).

Det är inte att undra på att försoningen är själva hjärtat av Kristi evangelium. Ja, återställsens centrala budskap handlar om Jesus och uppståndelsen, och de uppfyller denna profetia som fordom gavs till Enok: "Jag skall sända rättfärdighet ned från himmelen och sanning skall jag bringa fram ur jorden." Varför? För "att vittna om min Enfödde, om hans uppståndelse från de döda, ja, också om alla människors uppståndelse" (Moses 7:62). Ingenting är viktigare.

Ja, "så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son" (Joh 3:16). Jesus och hans försoning utgör det djupaste uttrycket för vår himmelske Faders kärlek till sina barn. Hur betydelsefull är inte uppståndelsens fria gåva till hela mänskligheten, och erbjudandet om den största gåva som Gud kan skänka — evigt liv för dem som är villiga att leva så att de kan kvalificera sig för det (se L&F 6:13; 14:7).

MOTGÅNGAR

I processen att arbeta på vår frälsning, blir motgångarna en del av arbetet. Gång på gång, erfarenhet efter erfarenhet, får ni och jag orsak att begrunda och glädjas över den storslagna försoningen. För mig är det flera skriftställen som visat sig särskilt relevanta och lugnande. När

dess verser läses högt för eller av någon som lider, har de betytt mycket mer än något jag kunnat säga, särskilt för dessa tappra själar som kommit till den punkt då de helt enkelt tröttnat på att vara sjuka.

Beakta först och främst vad den förbluffade men beaktansvärde Nephi sade: "Jag vet, att [Gud] älskar sina barn; dock vet jag ej vad allting betyder" (1 Nephi 11:17). Vi behöver egentligen inte veta "vad allting betyder", om vi vet att Gud älskar oss!

På samma sätt behöver vi tillväxa i undergivenhet för att, som kung Benjamin sade, "bliva en helig genom Herrens, Kristi, försoning samt bliva såsom ett barn: undergiven, mild, ödmjuk, tålig, kärleksfull och villig att underkasta sig allt det Herren anser tjänligt för henne som ett barn underkastar sig sin fader" (Mosiah 3:19).

Benjamins användning av ordet "tjänlig" antyder anpassade utmaningar och privatundervisning som kräver särskild undergivenhet från vår sida.

Vår kännedom om att Jesus har fullkomlig omtanke om oss gör det mycket lättare för oss att uthärda. Kristus "skall gå ut och lida plågor, bedrövelse och frestelser av alla slag, och detta på det ordet skall uppfyllas, vilket säger: Han skall påtaga sig sitt folks plågor och sjukdomar.

Han skall påtaga sig döden, på det han må lossa dödens bojar, vilka fjättra hans folk. Han skall påtaga sig

deras skröpligheter, på det hans inre må bli fyllt med barmhärtighet enligt köttet, så att han enligt köttet må kunna bistå sitt folk i deras skröpligheter” (Alma 7:11–12).

Jesus har fullkomlig insikt! Hans inlevelse är fullkomlig! Han vet hur han ska hjälpa oss!

FÖRSONINGENS VÄLSIGNELSER

På det hela taget är Jesu Kristi försoning till välsignelse för oss på så många sätt. Genom den och endast den kan förlåtelse för våra synder äga rum, vilket ger den nödvändiga befrielse som vi tidigare diskuterat.

På samma sätt möjliggör försoningen ett betydande personligt framåtskridande genom det Mormons bok kallar ”tro till omvändelse”, tro på Jesus, på hans försoning och på vår himmelske Faders frälsningsplan (Alma 34:15-17). Annars kommer människor som saknar tro till omvändelse att felaktigt resonera: ”Varför ska vi bry oss om att omvända oss?” Det är inte att undra på att skrifterna säger att mänsklig ”förtvivlan kommer av ogudaktighet” (Moroni 10:22). Försoningen kan i stället skänka oss ”ett fullkomligt klart hopp” (2 Ne 31:20) mitt i våra förluster, lidanden, sorger och besvikelser.

Den andliga undergivenhet som är nödvändig för att få försoningens välsignelser exemplifierades väl av Melissa Howes, när hon ledde sin familj

i bön strax innan hennes far dog i cancer. Melissa var bara 9 år och hennes far 43. Beakta följande osjälviska vädjan från Melissa Howes. Orden, som är hennes egna, har hennes mor återgett för mig: ”Käre himmelske Fader, välsigna pappa, och om du behöver honom mer än vi, så kan du få honom. Vi vill ha honom, men må din vilja ske. Och hjälp oss att inte vara arga på dig” (brev från Christie Howes, 25 feb, 1998).

Hur många människor, som saknar en sådan insikt om frälsningsplanen, är inte arga på Gud istället för att vara tacksamma mot honom och Jesus för den härliga försoningen?

Försoningen är inte bara det stora uttrycket för vår himmelske Faders och Jesu kärlek till oss alla, utan genom den kan vi också lära känna hur mycket de personligen älskar oss.

HERRENS ANDES INFLYTANDE

Vi får aldrig underskatta Andens kraft att vidröra människors själar på ett sätt som överstiger vår egen undervisningsförmåga eller färdighet. Som ni vet fick Alma sin upplevelse när han befann sig i trångmål. Vad var det han mindes? Han sade att han mindes sin faders ord om Jesu försoning och att ”denna tanke kommit till mitt sinne” (se Alma 36:17–18).

Anden kan på samma sätt hjälpa dem vi vittnar för, att få ord och tankar till sina sinnen som hjälper dem att förstå, särskilt när orden handlar

om sådana djupa lärdomar om riket som försoningen.

I ett annat inspirerat ögonblick, som ger en bild av upprepad undervisning, var mödrarna till de nephitiska unga krigarna medvetna om att deras söner hade fått särskilda löften innan de gav sig ut i kriget. Sönerna var inte lika andligt mogna som sina mödrar, men dessa dramatiska löften var ändå sådana att de fick kraft genom dem. Vi läser att de ”ej tvivlade på att [deras] mödrar visste det” (Alma 56:48).

Några av dem ni undervisar genom Andens vägledning och på ett liknande sätt, kommer att känna kraften i era ord om försoningen och det återställda evangeliet, och de kommer inte att betvivla att ni vet det! Dessa personer är, för att använda Almas sätt att uttrycka sig, ”redo att höra ordet” (Alma 32:6).

DEN HÄRLIGA FÖRSONINGEN

Jag lämnar er mitt vittnesbörd om den storslagna och underbara försoningens härlighet och verklighet. Jag lovprisar Jesus för att han uthärdade det han uthärdade och för att han sänkte sig under allting för att omfatta allt. Jag lovprisar Fadern för allt han erfor då han såg sin Förstfödde, sin Älskade och sin Enfödde, i vilken han hade sin glädje, lida allt som Jesus led. Jag lovprisar Fadern för denna gudomliga inlevelse och för vad han än utstod och erfor i det ögonblicket.

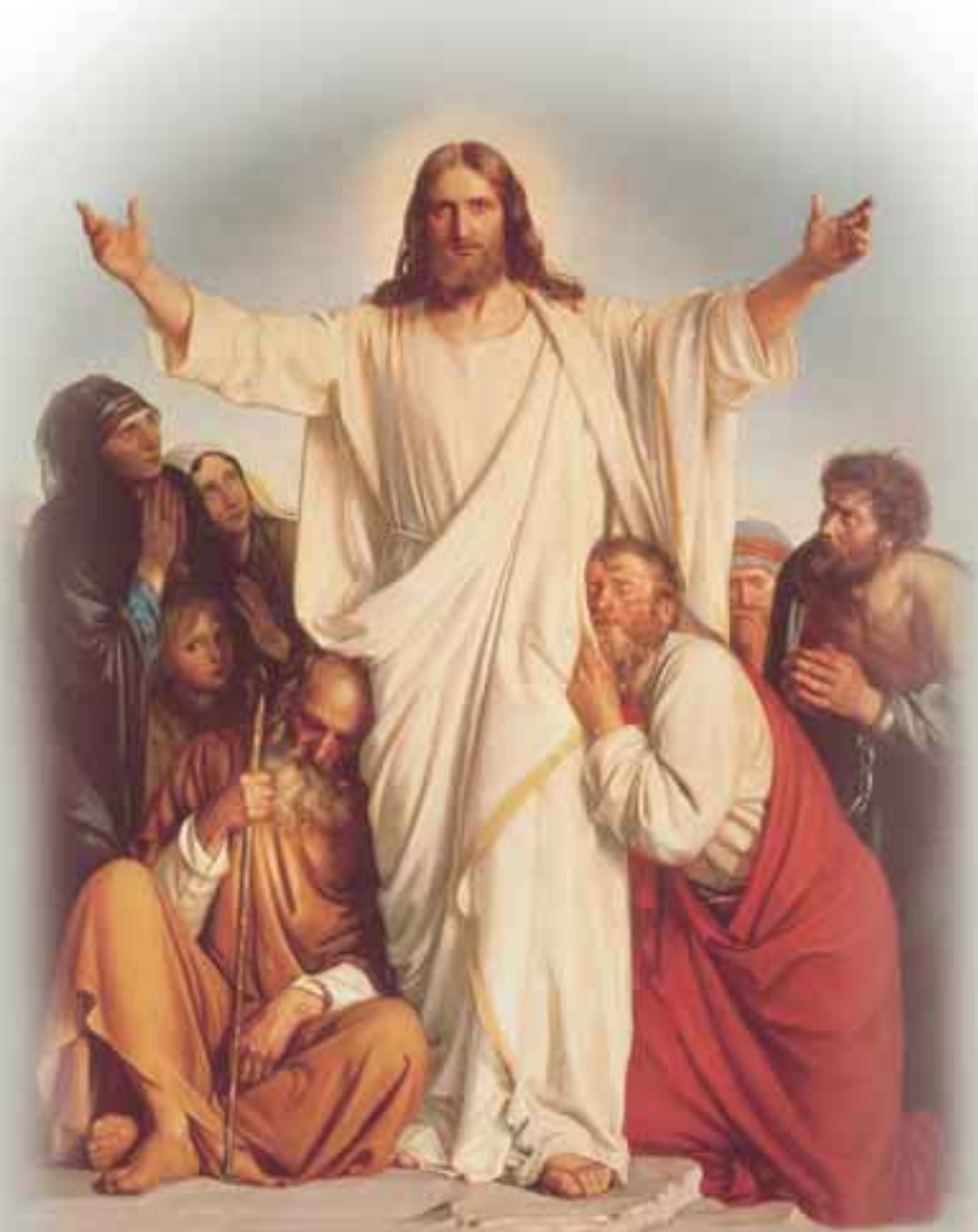
Jag vittnar om att den försoning Jesus åstadkom mellan Getsemane och Golgata verkligen åstadkom mänsklighetens odödlighet. Jesus fullbordade sina förberedelser, som han sade, för människornas barn (se L&F 19:19). Nu återstår det för oss dödliga att försäkra oss om försoningens välsignelser. Vår tacksamhet för Kristus och hans försoning

kommer att växa med åren och årtiondena. Den kommer aldrig att sluta växa. Och skrifterna förutsäger att vi ska lovprisa honom i evigheters evigheter (se L&F 133:52).

Sålunda lovprisar jag honom för hans storslagna och underbara försoning och ber honom att välsigna oss alla, så att vi själva kan försäkra oss om, och i våra kall hjälpa människor

att försäkra sig om, den storslagna försoningens välsignelser, vilka förvärvades till ett så högt pris. Ja, sannerligen, "blott han var god till undret stort att sona synd och död" ("Jag ser långt bort en kulle grön", Psalmer nr 126). □

Från en satellitutsändning från missionärsskolan i Provo, 29 augusti, 1999, om omvändelse och hur vi behåller våra omvända.

Vår tacksamhet för Kristus och hans försoning kommer att växa med åren och årtiondena. Den kommer aldrig att sluta växa. Och skrifterna förutsäger att vi ska lovprisa honom i evigheters evigheter.

VET DU HUR MAN OMVÄNDER SIG?

Äldste Jay E Jensen i de sjuttios kворum

För tjugo år sedan intervjuade min biskop mig för en tempelrekommendation. Eftersom jag var medlem i stavspresidentskapet, kände jag till alla frågor som ställs vid en sådan intervju. Jag ställde själv dessa frågor varje vecka till andra medlemmar, och jag var beredd att besvara varje fråga som biskopen skulle ställa till mig. Men efter att ha ställt de frågor som fordras, överraskade han mig totalt med ytterligare en fråga angående min kunskap om evangeliet.

Han frågade: "Jay, vet du hur man omvänder sig?" Min första tanke var att svara: "Ja,

naturligtvis vet jag hur man omvänder sig."

Men jag tänkte efter ett ögonblick, och ju mer jag tänkte, ju osäkrare blev jag på svaret. De fem eller sex standardfraser vi brukar använda för att beskriva ordet omvändelse (erkännande,

ånger, gottgörelse, förbättring, beslutsamhet och så vidare) tycktes mig inte tillräckliga. Faktum är att de verkade meningslösa just då. De tycktes alltför banala, alltför kategoriska.

Jag vet att det finns stora lärdomar och principer rörande omvändelse i dessa beskrivande ord, men jag kände mig inte nöjd med att svara omedelbart eller att använda dem i mitt svar. Slutligen svarade jag tveksamt: "Ja, jag tror att jag vet det." Jag minns inte några detaljer från den intervjun eftersom jag blev så ställd inför denna enda fråga. "Jay, vet du hur man omvänder sig?" Sedan dess har jag tänkt en hel del på den frågan och den åtföljande lärosatsen.

OMVÄNDELSENS OCH FÖRSONINGENS KRAFT

För några år sedan arbetade jag på kyrkans missionärsavdelning. Vi utvecklade material för att hjälpa missionärerna att bli bättre och uträtta mer. En av generalauktoriteterna berättade om en erfarenhet rörande omvändelse:

"För drygt ett år sedan hade jag privilegiet att intervjua en ung man inför hans mission. Eftersom han hade begått en allvarlig överträdelse var det nödvändigt för honom under dåvarande praxis att bli intervjuad av en generalauktoritet. Då den unge mannen kom in, sade

Vi kan få förlåtelse för våra överträdelser, men vi måste förstå att omvändelse inte innebär att bara sluta med något.

jag: 'Uppenbarligen har du begått en allvarlig överträdelse, vilket har gjort denna intervju nödvändig. Skulle du vilja berätta för mig vad problemet var? Vad gjorde du?'

Han skrattade och sade: 'Det finns ingenting som jag inte har gjort.' Jag sade: 'Låt oss då vara mera specifika. Har du . . .?' Och jag började grundligt fråga ut honom med mycket specifika frågor. Den unge mannen skrattade igen och sade: 'Jag sa ju att jag har gjort allting.'

Jag frågade: 'Hur många gånger har du . . .?' Han svarade mycket spydigt: 'Tror du att jag räknade dem?' Jag sade: 'Om du inte kan, så önskar jag att du kunde.' Han svarade spydigt igen: 'Det kan jag inte.'

Jag sade: 'Hur är det med . . .?' Och sedan frågade jag ut honom om annat. Han sade: 'Jag sa ju att jag gjort allting.' Jag sade: 'Droger?' Han sade 'ja' med stolt min. Jag sade: 'Vad får dig då att tro att du ska gå på mission?' Han sade: 'Jag vet att jag ska gå på mission. I min patriarkaliska välsignelse sägs det att jag ska gå på mission, och jag har omvänt mig. Jag har inte gjort något av allt detta på över ett år. Jag har omvänt mig, och jag vet att jag ska gå på mission.'

Jag sade: 'Min käre vän, jag är ledsen men du ska inte gå på mission. Tror du att vi skulle kunna sända ut dig tillsammans med de rena, sunda unga män som aldrig har begått dessa synder? Tror du att vi skulle kunna låta dig gå ut och skryta och skrävla om ditt förflutna? Du har inte omvänt dig, du har bara slutat göra något.'

Någon gång i ditt liv måste du gå till Getsemane, och när du har varit där kommer du att förstå vad omvändelse är. Endast sedan du i någon mindre grad har lidit som Frälsaren led i Getsemane, kommer du att veta vad omvändelse är. Frälsaren har lidit på ett sätt som ingen av oss kan förstå för varje synd som begåtts. Hur vågar du skratta och gyckla och vara så stolt över din omvändelse? Jag är ledsen, men du ska inte gå på någon mission.'

Han började gråta, och han grät i flera minuter. Jag sade inte ett ord. Slutligen sade han: 'Jag gissar att det är första gången som jag gråtit sedan jag var fem år.' Jag sade: 'Om du hade gråtit så här då du första gången

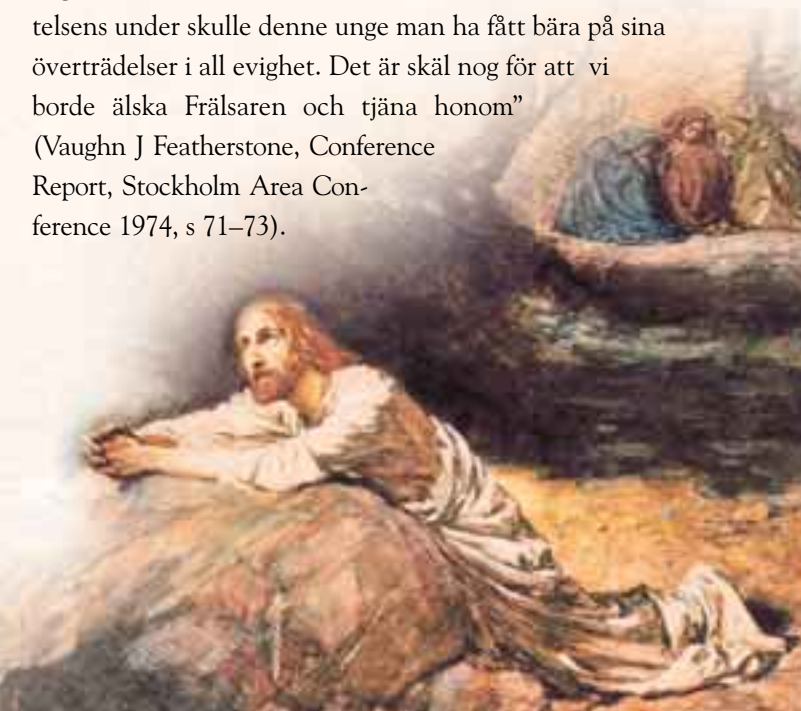
frestades att bryta morallagen, skulle du möjligen ha kunnat gå på mission.'

Han lämnade kontoret, och jag tror att han ansåg mig vara riktigt grym. Jag förklarade för hans biskop och stavs-president att pojken inte kunde gå på mission."

Omkring sex månader senare återvände samme generalauktoritet till samma stad för att delta i en kvällsföreläsningsserie. Efter hans tal köade många unga vuxna för att skaka hand med honom. Medan han skakade hand med dem en efter en, såg han upp och såg den unge mannen som han tidigare hade intervjuat stå i kön längre bort. Generalauktoriteten berättade:

"Jag påmindes livligt om vår intervju. Jag kom ihåg hans skratt och hans stolta attityd. Jag kom ihåg hur sarkastisk han hade varit. Snart stod han rakt framför mig. Jag stod på förhöjningen och böjde mig ner, och då jag sträckte mig för att skaka hans hand såg jag att en stor förvandling hade ägt rum. Han hade tårar i sina ögon. Han hade en nästan helig glöd i sitt ansikte. Han tog min hand i sin och sade: 'Jag har varit där. Jag har varit i Getsemane och kommit tillbaka.' Jag sade: 'Jag vet. Det syns i ditt ansikte.'

Vi kan få förlåtelse för våra överträdelser, men vi måste förstå att omvändelse inte innebär att bara sluta med något. Om det inte hade varit för Frälsaren och för förlåtelsens under skulle denne unge man ha fått bära på sina överträdelser i all evighet. Det är skäl nog för att vi borde älska Frälsaren och tjäna honom" (Vaughn J Featherstone, Conference Report, Stockholm Area Conference 1974, s 71-73).

Vi kan endast fräslas genom Israels Heliges förtjänst, barmhärtighet och nåd. Han är vårt enda hopp.

OMVÄNDELSENS VILLKOR

Dessa ord, omvändelsens villkor (se Helaman 5:11; 14:11; L&F 18:12), har djup innebörd. Jag har studerat och begrundat skrifterna för att få veta vilka dessa villkor är, och upptäckte då att dessa villkor också kan kallas förutsättningar för de fem eller sex ord som beskriver omvändelseprocessen. Dessa begrepp är betydelsefulla och mycket nödvändiga, men de måste föregås av följande villkor.

- Det första villkoret är att veta att Gud lever. Han är i himlen. Han vet vad vi heter. Vi kan inte dölja oss för honom. Han besitter fulländningen av alla gudomliga egenskaper och är fullkomlig även i kunskap. För att kunna påbörja vår omvändelse, måste vi börja med Gud och vårt förhållande till honom.

Äldste Jeffrey R Holland i de tolv apostlarnas kворum gjorde en mycket insiktsfull kommentar rörande omvändelse och Gud: "Någon har sagt att behovet att omvända sig är den första önskan vi får då vi närmar oss Gud" ("The Peaceable Things of the Kingdom", *Ensign*, november 1996, s 83).

- Vi är fallna, dödliga, orena och behöver hjälp. Vi är utestängda från Gud — eftersom vi är dödliga — och kan inte bo hos honom.

- Vi måste känna till att vi en dag kommer att dö.

Några dör tidigt, några sent. Men den dagen kommer, det är säkert.

- Det kommer att bli en slutlig dom. Ett viktigt villkor för omvändelse är tron på att vi en dag kommer att stå inför domarskranket. Den dagen kommer.

- En annan förutsättning eller ett annat villkor är att inget orent kan bo hos Gud (se 1 Nephi 10:21; 15:34; Alma 7:21; 40:26; Helaman 8:25). Ni kan dölja synder för er biskop, ni kan dölja dem för era föräldrar och vänner. Men om ni fortsätter så och dör med ouppklarade synder, är ni orena — och inget orent kan bo hos Gud. Det finns inga undantag.

- Vi kan endast fräslas genom Israels Heliges förtjänst, barmhärtighet och nåd (se 2 Nephi 2:8). Han är vårt enda hopp. När vi till slut inser var vi står i detta liv, vänder vi oss till honom. Jag är så tacksam för Jesu Kristi återställda evangelium, ett budskap om hopp. Det finns hopp, och han kan göra oss rena.

Jag har strävat med många, inklusive mig själv, och har sett förlåtelsens under, reningens mirakel, och jag vittnar om honom som ett av hans vittnen. Jag vet att han lever. Må ni för evigt vara välsignade med att förbli på den raka och smala stigen som leder er till Gud. □

Ur ett tal framfört under en andakt vid LDS Business College, 6 maj, 1998.

ETT FULLKOMLIGT KLART HOPP

I denna process att arbeta på vår frälsning”, skriver äldste Neal A Maxwell i de tolv apostlarnas kvorum, ”blir motgångarna en del av arbetet. Gång på gång, erfarenhet efter erfarenhet, får ni och jag orsak att begrunda och glädjas över den storslagna försoningen . . . Vår kännedom om att Jesus har fullkomlig omtanke om oss gör det mycket lättare för oss att uthärda.” 🍷 Utmaningarna och dödlighetens bedrövelser kan ibland verka

överväldigande, men de tjänar ett syfte: att föra oss till Frälsaren och hans försonings välsignelser. Som följande berättelser visar får provningar och motgångar oss — antingen de kommer i form av fysisk smärta eller en intensiv längtan efter att finna sanningen — att söka Jesus Kristus och hans frid. ”Försoningen”, säger äldste Maxwell, ”kan . . . skänka oss ’ett fullkomligt klart hopp’ mitt i våra förluster, lidanden, sorger och besvikelser.”

.....

Klarar allt

Catherine Matthews Pavia

Det var fyra år sedan jag hade åkt hem till påsk, och jag såg därför fram mot ett avbrott i studierna och att få fira påsken tillsammans med min familj. Vi höll på med midagen i köket på fredagskvällen, när jag ställde några frågor till mamma om den släktträff hon höll på att organisera.

”Alla vill att vi ska åka till sjön igen”, sade hon medan hon hackade grönsakerna. ”Men under den sex

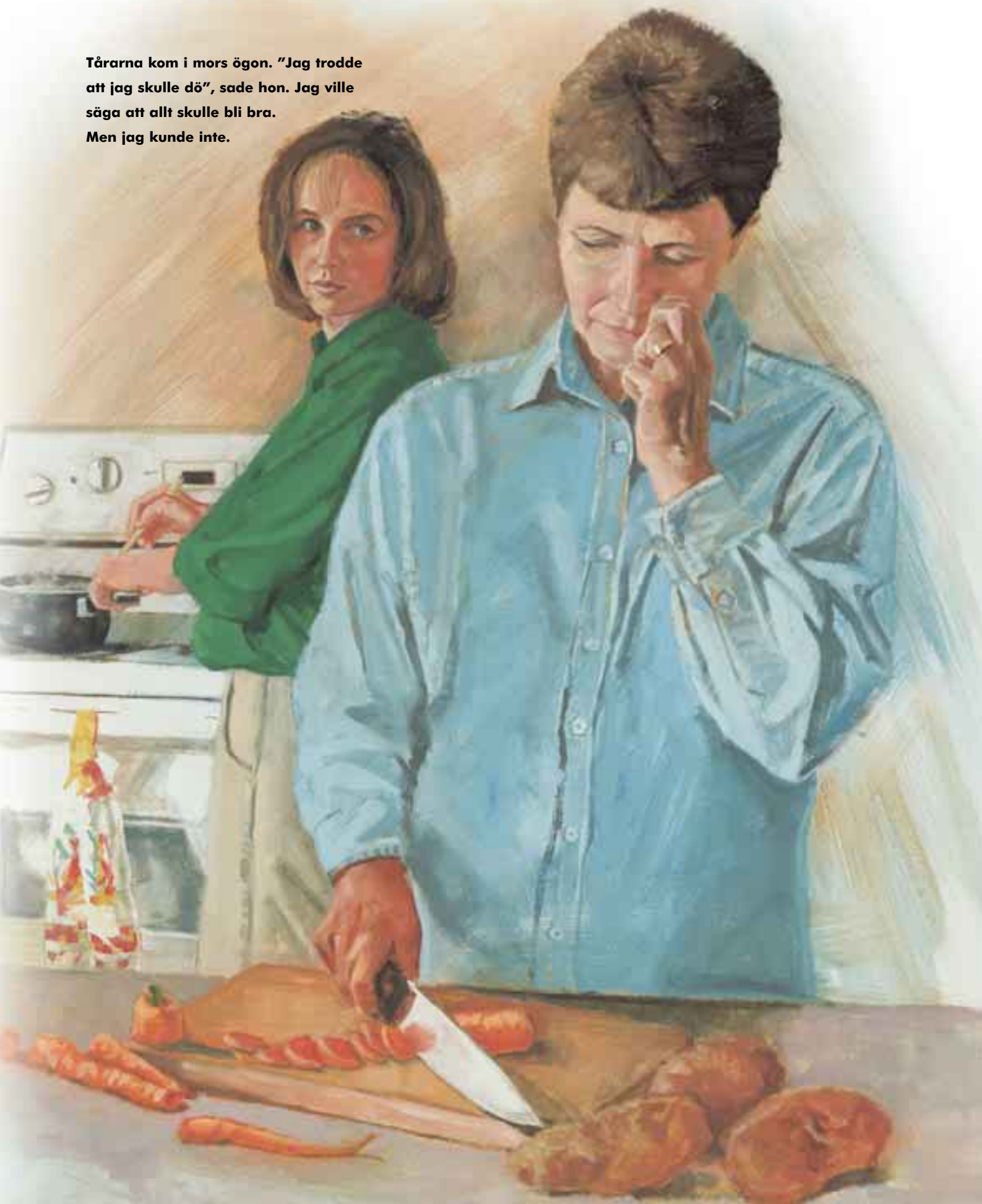
timmar långa bilresan förra året . . .” Jag tittade upp när hackandet upphörde och rösten svek henne. Hon fick tårar i ögonen och ansiktet drogs ihop. ”Trodde jag att jag skulle dö. Jag trodde verkligen att jag skulle dö.”

Jag visste inte hur jag skulle reagera när min vänliga, tålmodiga mor talade om att hon kanske skulle dö. Jag ville hålla om henne tills hon slutade skaka. Jag ville säga att allt skulle gå bra — läkarna skulle komma

underfund med vilken sjukdom hon led av, ge henne medicin och göra henne bra. Men jag kunde inte.

Jag hade vägrat att tänka på döden under hela det år hon varit sjuk, inte ens när jag fastade och bad och hoppades. Ändå såg jag henne lida och bli allt svagare. Hon klagade inte över sin smärta. Hon bara arbetade hårdare eftersom hon inte kunde sova på natten eller ens sitta ner. Smärtan grep tag om hennes hjärta

**Tårarna kom i mors ögon. "Jag trodde
att jag skulle dö", sade hon. Jag ville
säga att allt skulle bli bra.
Men jag kunde inte.**

och gjorde att hon skakade närhelst hon försökte slappna av. Men snart syntes det hur mycket hon led genom mörka ringar runt ögonen och en stor trötthet i själva ögonen.

Modfälldheten följde snart smärtan i spåren. Efter att under ett helt år ha gått till olika läkare och gått igenom alla möjliga prover, blev hon orolig när specialisterna inte kunde finna ut vad som orsakade den intensiva smärtan runt hjärtat på henne. Alla provresultat var normala. Allt var som det skulle, sade läkarna.

Men vi visste att situationen inte var normal. Min mor gick inte fram och tillbaka på golvet i vanliga fall, inte heller brukade hon stanna upp mitt under dammsugningen för att gråta. Och min mor, som hade uthärdat många olika slags smärtor i livet utan att någonsin klaga, talade i vanliga fall inte om döden.

Under de två dagarna före påsk försökte jag tänka ut något jag skulle kunna göra för att hjälpa henne. Men hennes sjukdom hade gett oss alla en känsla av maktlöshet. Till och med min far, som var läkare, kunde inte klara ut situationen, trots alla sina år av utbildning, erfarenheter och kunskaper. Jag kunde inte lätta hennes bördor. Hon ville till och med själv klara av det mesta av hushållsarbetet, för det gjorde ännu mer ont när hon vilade. Därför arbetade hon hela tiden, tills hon var nära att stupa. Och eftersom det var så

lite vi kunde göra för att lindra hennes lidande, verkade det som om hon var den enda som led.

Vi åkte till kyrkan på påskdagen. När jag tittade på mor där hon satt bredvid mig, mindes jag hennes höga, brutna röst och den skrämmande mening som hade förtärt mig sedan fredagskvällen: "Jag trodde att jag skulle dö."

Plötsligt reste sig min mor från bänken och gick fram till talarstolen.

"Denna påskdag", började hon, "vill jag bära mitt vittnesbörd om Jesu Kristi försoning. Kung Benjamin sade att Kristus 'skall utstå frestelser och kroppslig smärta, hunger, törst och trötthet, *ja, mera än någon människa kan utstå*' (Mosiah 3:7; kursivering tillagd). Många av er kanske inte vet att jag har varit sjuk den senaste tiden. Nätterna har varit långa" — hennes röst var svagare när hon fortsatte — "men jag har inte varit utan sällskap. När det varit som värst har Frälsaren varit min vän, mitt stöd. Jag vittnar om att Jesus Kristus vet hur vi lider för han har erfaren samma lidande — och mer till. Han kommer att lyfta oss från våra smärtor precis som han lyfte oss från en evig död."

När min mamma bar sitt vittnesbörd fick jag en annan bild av lidandet. Tidigare hade jag mest tänkt på henne och mig själv. Det var en bild av Frälsaren i Getsemane, fylld av sådan vånda att han blödde från varje por när han led för alla, däribland

min mors fysiska smärta och mitt eget känslomässiga lidande.

Jag insåg då att jag inte behövde tala om för min mor att allt skulle gå bra. Vi kunde inte klara allt, men hon fick tröst genom kunskapen om att Frälsaren redan gjort det.

Catherine Matthews Pavia är medlem i Oxfords församling i Springfields stav, Massachusetts.

Räddad från mörkret

Heri Castro Veliz

Olyckan inträffade medan jag cyklade hem efter en fotbollsmatch i en stad söder om Santiago i Chile. Min lillebror hade spelat i ett av lagen, och medan mina föräldrar väntade på honom, åkte jag i förväg på min cykel. Min åtta år gamla kusin frågade om han kunde få följa med mig. Jag lät honom sitta på ramen och cyklade iväg.

Medan jag trampade på kände jag ett styng av skuldkänsla. Kvällen före, när vi firat att mitt lag vunnit en annan match på orten, hade jag blivit berusad. För att vara 18 år gammal gjorde jag inte mycket av livet.

Vinden slog mot våra ansikten, och min kusin som satt obekvämt flyttade på sig. När han gjorde det kom hans ena fot i kläm mellan hjulet och cykeln. Cykeln flög framåt och jag slog i den ojämna asfalten med ansiktet först. När jag rörde vid ansiktet trodde jag att näsan skadats så mycket att den inte skulle kunna läka.

Plötsligt såg jag min lillebror vid min sida, som drog mig bort från mörkret och in i ljuset.

Lyckligtvis klarade min kusin sig bra. Mina föräldrar kom efter en liten stund, sedan en polis och till slut ambulansen. Jag blev förd till en operationssal, där de sydde ihop en del av näsan och lade en kompress på pannan. Efter några timmar på sjukhuset fick jag komma hem. Den natten upplevde jag en intensiv smärta som gjorde att jag inte kunde sova.

Natten därpå var smärtan ännu värre. Till slut, uttröttad av den intensiva smärtan, föll jag i sömn. I en skrämmande dröm tyckte jag mig se mig själv på sängen med armarna i kors över bröstet — den enda ställning som var bekväm. Sedan såg jag ett mörkt töcken och kände en hand som drog mig mot det. Förskräckt kämpade jag för att komma loss.

Plötsligt såg jag min lillebror på andra sidan, som drog mig bort från mörkret och in i ljuset. Men det räckte inte med hans hjälp. Jag blev desperat och skrek högt. Då vaknade jag. Min far kom in för att lugna mig. Smärtan kom tillbaka, och för första gången i mitt liv såg jag min far gråta.

Jag fick flytta in i mina föräldrars rum, och ligga i sängen bredvid mamma. Mamma och min bror hade döpts in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga några månader tidigare, och jag hade sett hur mycket

hon älskade Mormons bok. Hon läste för mig ur boken när jag somnade om.

Nästan omedelbart kom samma dröm. Den här gången förstod jag innebörden av att min bror började dra i min arm. Mörkret representerade världen i sitt fallna tillstånd, och min bror representerade evangeliet och ett hoppfullt liv — det liv han ville att jag skulle ha. Jag visste att jag börjat få dåliga vanor. Jag hade inte öppnat mitt hjärta för det som missionärerna undervisat oss om, och jag hade aldrig bett för att ta reda på om det de undervisade om var sant. I det ögonblicket lovade jag min himmelske Fader att jag skulle döpa mig.

Jag vaknade av att jag grät. Mamma grät också och bad för mig.

Smärtan satt i hela nästa dag, och mamma bad missionärerna ge mig en prästadömsvälsignelse. Efter det

började jag bli bättre. Under hela tillfrisknandet växte sig min önskan att bli döpt starkare.

Jag började ta emot missionärslektionerna igen, och den här gången öppnade jag mitt hjärta. Jag hade inte så mycket kunskap om evangeliet än, men drömmen, tillsammans med min mors tro och prästadömsvälsignelsen, hjälpte mig att förstå att Gud älskade mig och hade berett ett sätt för mig att få evigt liv. Jag tog ett viktigt steg mot det målet den dag jag döptes.

Jag brukade tycka att jag hade massor av tid till att oroa mig över hur jag skulle finna den sanna kyrkan, om den nu fanns. Men olyckshändelsen hjälpte mig förstå att vi inte får skjuta upp att göra goda val. □

Heri Castro Veliz är medlem i Puente Alto första församling i Puente Alto stav, Santiago, Chile.

LIAHONA-KLASSIKER

Ledfyren i den lugna hamnen

President Howard W Hunter (1907–1995)

Howard W Hunter, kyrkans fjortonde president, verkade som president för kyrkan från juni 1994 till mars 1995. Då han gav detta tal verkade han som president för de tolv apostlarnas kvorum.

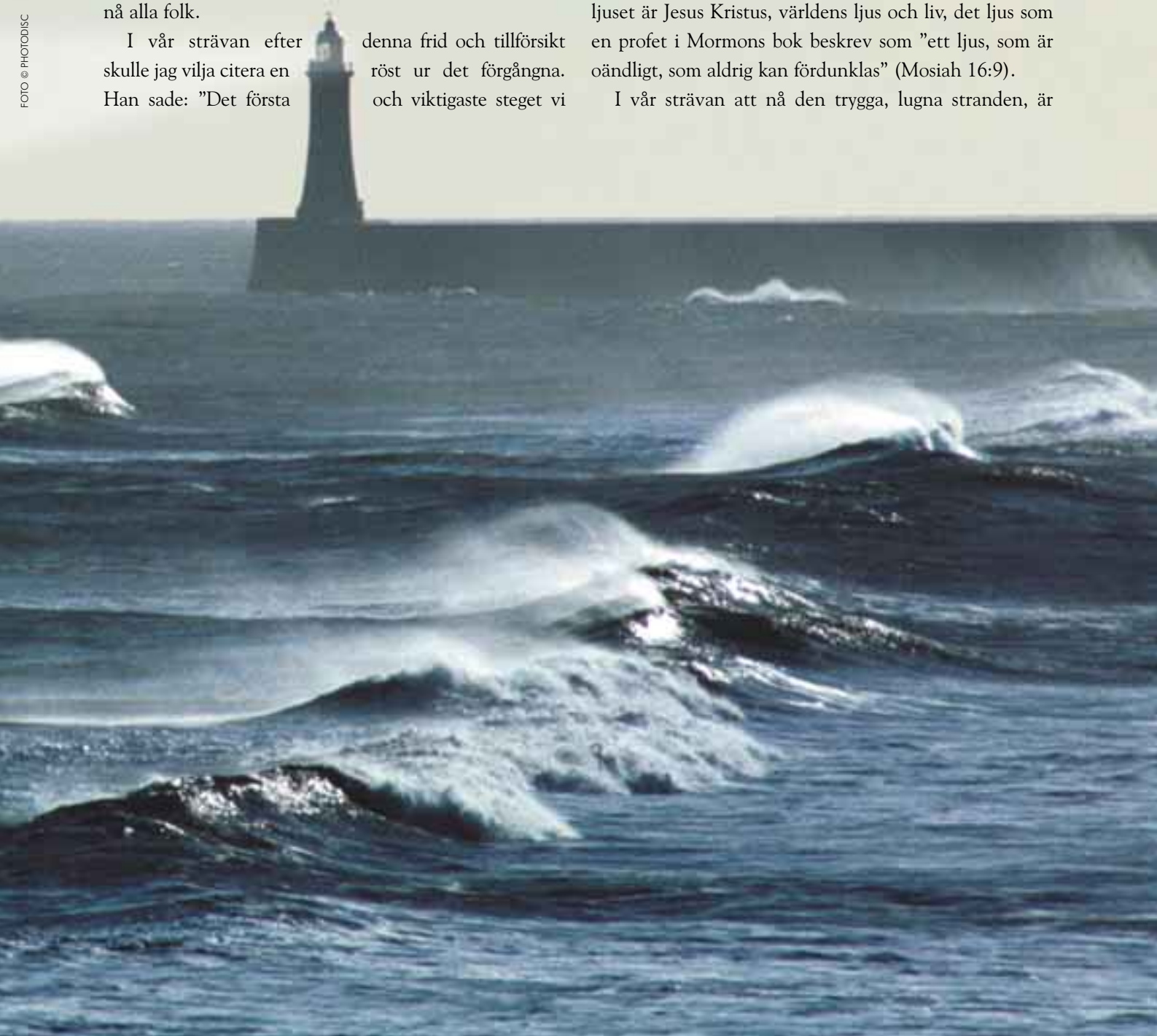
Trots hoppingivande framgångar under senare år, finns ännu strid och sorg och förtvivlan i många delar av världen. Vi rörs och känner sorg i hjärtat när de lokala eller globala nyheterna varje dag ger oss ännu en rapport om konflikter och lidande och alltför ofta öppet krig. Vår bön är förvisso att världen ska bli en bättre plats att leva i, att omsorgen om varandra ska öka och att freden och tillförsikten ska växa åt alla håll och nå alla folk.

I vår strävan efter denna frid och tillförsikt skulle jag vilja citera en röst ur det förgångna. Han sade: "Det första och viktigaste steget vi

måste ta, om vi vill göra världen till en bättre plats att leva i, är att välja en ledare vars ledarskap är pålitligt, vars lärdomar, när de tillämpats, aldrig slagit fel. På osäkerhetens stormiga hav måste lotsen vara en som genom stormen kan urskilja ledfyren i den lugna hamnen" (David O McKay, *Man May Know for Himself* [1967], s 407).

Det finns endast en styrande hand i universum, endast ett osvikligt ljus, en strålande ledfyr för världen. Det ljuset är Jesus Kristus, världens ljus och liv, det ljus som en profet i Mormons bok beskrev som "ett ljus, som är oändligt, som aldrig kan fördunklas" (Mosiah 16:9).

I vår strävan att nå den trygga, lugna stranden, är

Kristus den enda ledfyr som vi alltid kan lita på, oavsett om vi är enskilda kvinnor och män, familjer, samhällen eller folk. Han är den som sade om sin egen mission: "Jag är vägen och sanningen och livet" (Joh 14:6).

I vår tidsålder, och i varje tidsålder före oss, och i varje tidsålder efter oss, är det som världen mest behöver en aktiv, uppriktig tro på hans, Jesus från Nasaret, den levande Gudens levande Sons grundläggande lärdomar. Eftersom många förkastar dessa lärdomar, är det än viktigare att människor som uppriktigt tror på Jesu Kristi evangelium förkunnar dess sanning och genom föredöme visar kraften och friden i ett rättfärdigt, gott liv.

Beakta till exempel Kristi uppmaningar till sina lärjungar: "Älska era ovänner och be för dem som förföljer er" (Matt 5:44).

Tänk vad denna enda uppmaning skulle åstadkomma om den följdes i det område där vi bor, i samhället där vi och våra barn bor, i de länder som utgör vår stora världsomfattande familj. Jag inser att denna lära utgör en stor utmaning, men visst är det en angenämare utmaning än de hemska följderna av de krig, den fattigdom och det lidande som världen ständigt utsätts för.

Hur förväntas vi handla när vi blir förolämpade, missförstådda, orättvist och ovänligt behandlade, eller när man syndar mot oss? Vad förväntas vi göra, när de människor vi älskar sårar oss, när vi förbigås vid en befordran, eller anklagas på falska grunder eller våra motiv orättvist ifrågasätts?

Slår vi tillbaka? Tar vi till ännu kraftigare artilleri? Återgår vi till "öga för öga och tand för tand"?

Vi har alla rikliga tillfällen att utöva kristendomen, och vi borde försöka ta vara på varje tillfälle. Vi kan till exempel alla vara lite mer förlåtande. I en nutida

Om vi likt aposteln Petrus fäste våra blickar på Jesus, skulle vi också segerrikt kunna gå över "otrons svallande vågor" och stå "orädda bland tvivlets tilltagande vindar".

uppenbarelse sade Herren: "Mina lärjungar fordom sökte sak mot varandra och förläto icke varandra av hjärtat. Fördenskull ledo de bedrövelser och tuktades hårt.

Därför säger jag eder, att I skolen förlåta varandra, ty den som icke förlåter sin broder hans försyndelser är fördömd inför Herren, ty en större synd vilar på honom.

Jag, Herren, förlåter vem jag vill, men av eder fordras det, att I skolen förlåta alla människor" (L&F 64:8–10).

Genom sitt eget livs storhet och sina lärdomars exempel gav Kristus oss många råd, som alltid åtföljdes av säkra löften. Han undervisade med en storhet och myndighet som skänkte hopp åt de bildade och de okunniga, de rika och de fattiga, de friska och de sjuka.

Det är min fasta övertygelse att om vi som enskilda, som familjer, samhällen och folk, likt Petrus fäste våra blickar på Jesus, skulle vi också segerrikt kunna gå över "otrons svallande vågor" och stå "orädda bland tvivlets tilltagande vindar" (se Frederic W Farrar, *The Life of Christ* [1994], s 313). Men om vi vänder bort blicken från honom som vi måste tro på, vilket är så lätt att göra, och som världen är så frestad att göra – om vi ser på kraften och våldsamheten hos de hemska, förgörande elementen omkring oss istället för på honom som kan hjälpa och rädda oss – då sjunker vi oundvikligen ner i ett hav av konflikter och sorg och förtvivlan.

När vi i sådana stunder tycker att vattnet hotar dränka oss och djupet håller på att svälja vår tros rullande fartyg, ber jag att vi mitt i stormen och mörkret alltid må kunna höra världens Frälsares ljuvliga ord: "Var lugna. Det är jag. Var inte rädda" (Matt 14:27). □

Från ett tal vid generalkonferensen i oktober 1992.

FÖLJ DEN HELIGE ANDENS MANINGAR

Läs följande tillsammans med systrarna ni besöker och diskutera frågorna, skriftställena och undervisningen från våra ledare i kyrkan. Berätta om egna erfarenheter och bär vittnesbörd. Inbjud också dem ni undervisar att göra samma sak.

VARFÖR ÄR DET VIKTIGT FÖR OSS ATT HA DEN HELIGE ANDENS GÅVA?

Johannes 14:26: "Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er."

2 Nephi 32:5: "Om I viljen inträda medelst den rätta vägen och undfå den Helige Anden, så skall denne visa eder allt vad I skolen göra."

President James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet: "Sista dagars heliga som tagit emot den Helige Andens gåva genom handpåläggning har rätt till personlig inspiration både när det gäller små händelser i livet och då de ställs inför livets stora prövningar" ("Gemenskap med den Helige Anden", *Liahona*, mar 2002, s 4).

HUR TALAR DEN HELIGE ANDEN TILL OSS?

Läran och förbunden 8:2–3: "Jag vill förkunna det för ditt förstånd och hjärta genom den Helige Anden, vilken skall komma över dig och som skall bo i ditt hjärta.

Se, detta är uppenbarelsens ande. Se, detta är den ande genom vilken Moses förde Israels barn genom Röda havet på torr mark."

President Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum: "Vi kan vara så upptagna att vi inte uppmärksammar Andens maningar . . . Det är en andlig röst som kommer till sinnet som när en tanke kommer till ens hjärta" ("Tungor som av eld fördelade sig", *Liahona*, jul 2000, s 10).

HUR KAN VI FÖRBÄTTRA VÅR FÖRMÅGA ATT FÖRNIMMA ANDENS MANINGAR?

Moroni 8:26: "Syndernas förlåtelse bringar ödmjukhet och mildhet i hjärtat, och till följd av ödmjukhet och mildhet i hjärtat kommer den Helige Andens besök, vilken Hugswalare fyller människan med hopp och fullkomlig kärlek, och denna kärlek förbliver genom flitig bön."

President Marion G Romney (1897–1988), andre rådgivare i första presidentskapet: "Om ni vill ta emot och behålla Andens vägledning, kan ni göra detta genom att följa detta enkla fyrapunktsprogram. För det första: Bed.

Bed flitigt . . . För det andra: Studera och inhämta kunskap om evangeliet. För det tredje: Lev rättfärdigt. Omvänd dig från dina synder genom att bekänna dem och överge dem . . . För det fjärde: Tjäna i kyrkan" ("Den Helige Andens vägledning", *Nordstjärnan*, aug 1980, s 5).

President Gordon B Hinckley: "Ingen annan större välsignelse kan komma in i våra liv än . . . att få den Helige Andens sällskap till att leda oss, beskydda oss och välsigna oss, och till att gå som en molnstod framför oss och som en eldstod för att leda oss på rättfärdighetens och sanningens stigar. Denna ledande kraft från den tredje medlemmen i Gudomen kan vi få om vi lever värdiga den" (*Teachings of Gordon B Hinckley* [1997], s 259). □

■ *Vilka förändringar kan jag göra för att få denna märkliga gåva och njuta av den i ännu högre grad i mitt liv?*

Frågor och svar

Är det moraliskt felaktigt att vara rik i en värld där så många är fattiga?

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, men är inte en officiell framställning av kyrkans lära.

LIAHONAS SVAR

Rikedomen är en stor utmaning i dödligheten, vare sig vi äger den eller ej. Aposteln Paulus skrev att "kärlek till pengar är en rot till allt ont"

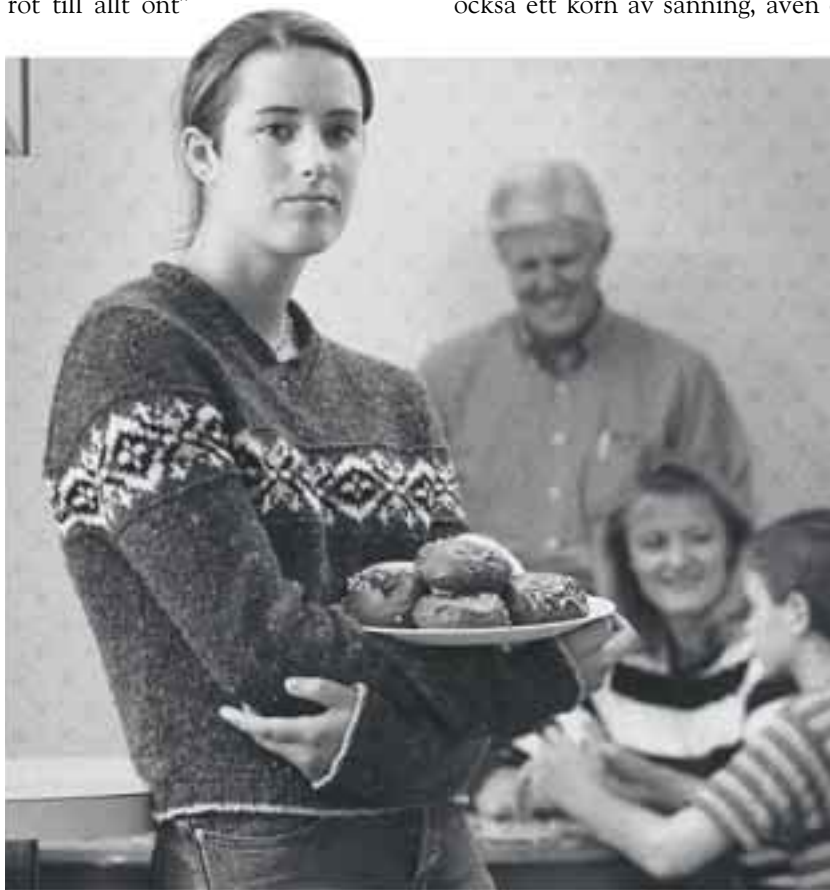
(1 Tim 6:10). En annan sade en gång skämtsamt att *bristen* på pengar är roten till allt ont. Första uttalandet är helig skrift. Det andra innehåller också ett korn av sanning, även om

det sades på skämt.

Kung Benjamin talade till "de fattiga . . . alle I, som avvisen tiggaren emedan I icke haven. Jag önskar, att I viljen säga i edra hjärtan: Jag giver icke, emedan jag icke haver, men om jag hade skulle jag giva. Ty om I sägen detta i edra hjärtan förbliven I utan skuld. Om icke ären I fördömda, och eder fördömmelse är rättvis, ty I trakten efter det som I icke haven mottagit" (Mosiah 4:24–25).

Lösningen är att avhålla sig från begäret — kärleken till pengar. Vi kan älska pengar lika mycket när vi inte har några som när vi har dem. Och ondskan kommer inte bara in i världen genom dem som har rikedomar och använder dem på ett själviskt och oärligt sätt, utan också genom dem som inte har några men ändå traktar efter dem. Kanske är det därför Herren har visat oss glimtar av det slags samhälle han önskar att vi ska uppnå. I Sion finns det varken rika eller fattiga (se 4 Nephi 1:3).

Att vara rik är inte moraliskt

FOTOILLUSTRATION CRAIG DIMOND

felaktigt. Det farliga är, som Mormons bok gång på gång betonar, att när människor blir rika glömmer de ibland Herren och hans bud.

President Brigham Young (1801–1877) sade: "Det jag fruktar mest för detta folk är att det skall bli rikt i detta land, glömma Gud och hans folk, bli för välmående, stöta sig självt bort från kyrkan och hamna i helvetet. Detta folk kan uthärda pöbelhopar, rån, fattigdom och all slags förföljelse och ändå stå trofast, men det jag fruktar mest är att det inte kommer att kunna uthärda rikedom, och ändå måste det provas med rikedomar" (citerad i Preston Nibley, *Brigham Young: The Man and His Work* [1936], s 128).

Om vi ska kunna "uthärda rikedom", som president Young sade, måste vi komma ihåg varför Herren kanske välsignar oss med rikedomar och förstå både varför och när vi bör söka efter dem. Jakob förklarade: "När I haven undfått hopp i Kristus, skolen I undfå rikedomar om I söken eder dem, och I bören söka efter dem i avsikt att göra gott, att kläda den nakne och giva den hungrige att äta, att giva fången fri och bistå den sjuke och nödställde" (MB Jakob 2:19).

Ett av de bästa sätten att hjälpa de behövande är att be om Herrens vägledning. Anden kan leda oss till dem som behöver vår hjälp. Det kan också vår biskop eller grenspresident göra.

Om vi använder rikedomarna till att välsigna de behövande, visar vi Herren att våra hjärtan är rätt inställda och att han kan lita på oss.

Om vi å andra sidan samlar rikedomar eller använder dem för själviska ändamål, liknar vi den orättfärdige tjänaren som gömde sin talent i jorden, och Herren kommer då att fördöma oss på samma sätt (se Matt 25:14–30).

LÄSARNAS SVAR

Jag tror att när de rika läser Mormons bok får de en speciell känsla i sina hjärtan som gör att de älskar de fattiga. Vi ska älska vår nästa. De fattiga är vår nästa, och vi kan dela med oss till dem.

*Latai Fonohe,
Humble församling,
Kingwoods stav, Texas*

Vår himmelske Fader straffar ofta dem som ger rikedomarna högsta prioritet, glömmer Gud och tycker att de själva är bättre än andra. Men vi är här på jorden för att utvecklas både timligt och andligt. Herren vill inte att hans folk ska vara lata. Han vill att vi ska skaffa oss kunskap och vara till nytta i samhället. Om någon tjänar mer pengar än en annan genom sina ansträngningar, tycker jag inte det är fel. Klandervärt blir det bara om han eller hon inte har Kristi rena kärlek och inte delar med sig av denna rikedom till de fattiga.

*Lorena Mendoza,
Medina gren i Anacleto,
Parana distrikt, Argentina*

En del människor i Mormons bok blev rika och glömde sedan sin

Attityder och prioriteringar

"De som fäster sina hjärtan vid världsliga ting riktar vanligtvis in sig på någon kombination av dessa fyra världsliga begär: ägande, stolthet, betydelse och makt. När attityder eller prioriteringar är fixerade på att förvärva, förbruka eller inneha ägodelar, kallar vi detta tillstånd materialism . . .

Av den betoning som ges detta ämne i skrifterna, verkar det som om materialism har varit en av de största utmaningarna för Guds barn i alla tidsåldrar. Snikenheten, materialismens fula ansikte, har varit ett av Satans effektivaste vapen till att korrumpera människor och vända deras hjärtan från Gud . . .

Aposteln [Paulus] sade inte att pengar i sig var något ont . . . Det är inte pengarna utan kärleken till pengar som är en rot till allt ont." — Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum (*Pure in Heart* [1988], s 73–74, 78)

himmelske Fader. Vi bör sträva efter att bli självständiga, men vi bör ge Gud äran för allt. Låt oss söka andliga rikedomar först och främst. Det är detta som leder till upphöjelse.

*Roberto Paula de Freitas
Campos,
Copacabana församling,
Uberlândia stav, Brasilien*

Skrifterna varnar oss ofta för farorna med rikedomar. Många människor har missuppfattat detta och tror att det betyder att rikedomar i sig är något ont, och att alla rika människor kommer att förnekas möjlighet att bo hos Gud. Abraham, Isak, Jakob och Job hade stora rikedomar, men de var också trofasta och rättfärdiga.

*José Ariel Espinola Olmedo,
Fernando de la Mora
församling,
Fernando de la Mora stav,
Paraguay*

Det är inte fel att vara rik så länge som du betalar tionde och fasteoffer, ger generöst och hjälper de fattiga. Döm inte någon efter hans eller hennes yttre. Be för dem som är mindre lyckligt lottade än du, så att de kan vara rika i anden och få den största av alla Guds gåvor (se L&F 14:7).

*'Illaisaane Vaine Satini,
Deanwells församling,
Glenview stav, Hamilton,
Nya Zeeland*

Det är inte fel att vara rik så länge du blir rik på ett hederligt sätt — genom hårt arbete. Och när du blivit rik, bör du inte tycka att du är bättre än de som har svårare för att skaffa sig rikedomar.

*Ângela Marciane Assenheimer,
Santa Rosa gren,
Santo Angelo distrikt,
Brasilien*

Herren sade att vi bara bör söka efter rikedomar för att göra gott. Vi bör först söka efter Guds rike, och sedan ska vi få rikedomar i avsikt att ge den hungrige att äta, klä den nakne och trösta de sjuka och nödställda (se MB Jakob 2:18–19).

*Äldste Eduardo Luiz Mendes,
Brasilienmissionen Maceió*

Det är moraliskt fel att vara rik i en värld där så många är fattiga, om vi inte hjälper de fattiga med våra rikedomar.

*Ebenezer Kwesi Aboah,
Mpintsins församling,
Takoradi stav, Ghana*

Om vi använder rikedomarna till att hjälpa de fattiga, visar vi vår tacksamhet till vår himmelske Fader. Vi kommer att bli rika andligen.

*Äldste Carlos Alberto Garcia,
Coloradomissionen Denver
Norra*

Vi ska ta vara på vår broder, och vi bör komma ihåg att allting, inklusive vår fysiska kropp, är Guds och inte vårt eget. Vi bör låta rikedomarna bli till nytta, antingen de består av pengar, expertis, kunskap, tjänande, tid eller bara ett leende. Dela med dig, ty Gud välsignar ofta andra genom oss. Vi kan bli svaret på andras böner.

*Milika M Paletu'a,
Pangai församling,
Ha'apai stav, Tonga*

FRÅGOR OCH SVAR är en ungdomsartikel, och vi hoppas kunna trycka ett representativt urval av svaren från ungdomar från olika länder. Svaren ska vara oss tillhanda senast den 1 maj 2002. Skicka svaren till QUESTIONS AND ANSWERS 05/02, Liahona, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; eller med e-post till CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Skriv på maskin eller tydligt för hand på ditt eget språk. Du måste uppge namn, adress, församling och stav (eller gren och distrikt). Bifoga om möjligt ett foto av dig. Detta kommer inte att returneras. Om ditt svar är känsligt till sin natur, kan du svara anonymt.

FRÅGA: Jag vet att den Helige Anden kan vägleda mig, men hur kan jag skilja mellan mina egna tankar och känslor och Andens inspiration? □

Ta på er den

Fienden siktar på dig. Skydda dig med Guds vapenrustning.
(Se Efesierbrevet 6:11–18.)

UTTÅGET UPPREPAS

De skrifter som gavs till både det forna och nutida Israel talar om kraften i Herrens hand när de befriades.

Äldste Russell M Nelson
i de tolv apostlarnas kворum

Det finns många lärorika paralleller mellan uttåget ur Egypten under Moses ledning och de sista dagars heligas pionjärs utvandring från Förenta staterna under Brigham Youngs ledning. Vi kan lära mycket av dessa handfasta ledare över det forna och nutida Israel.

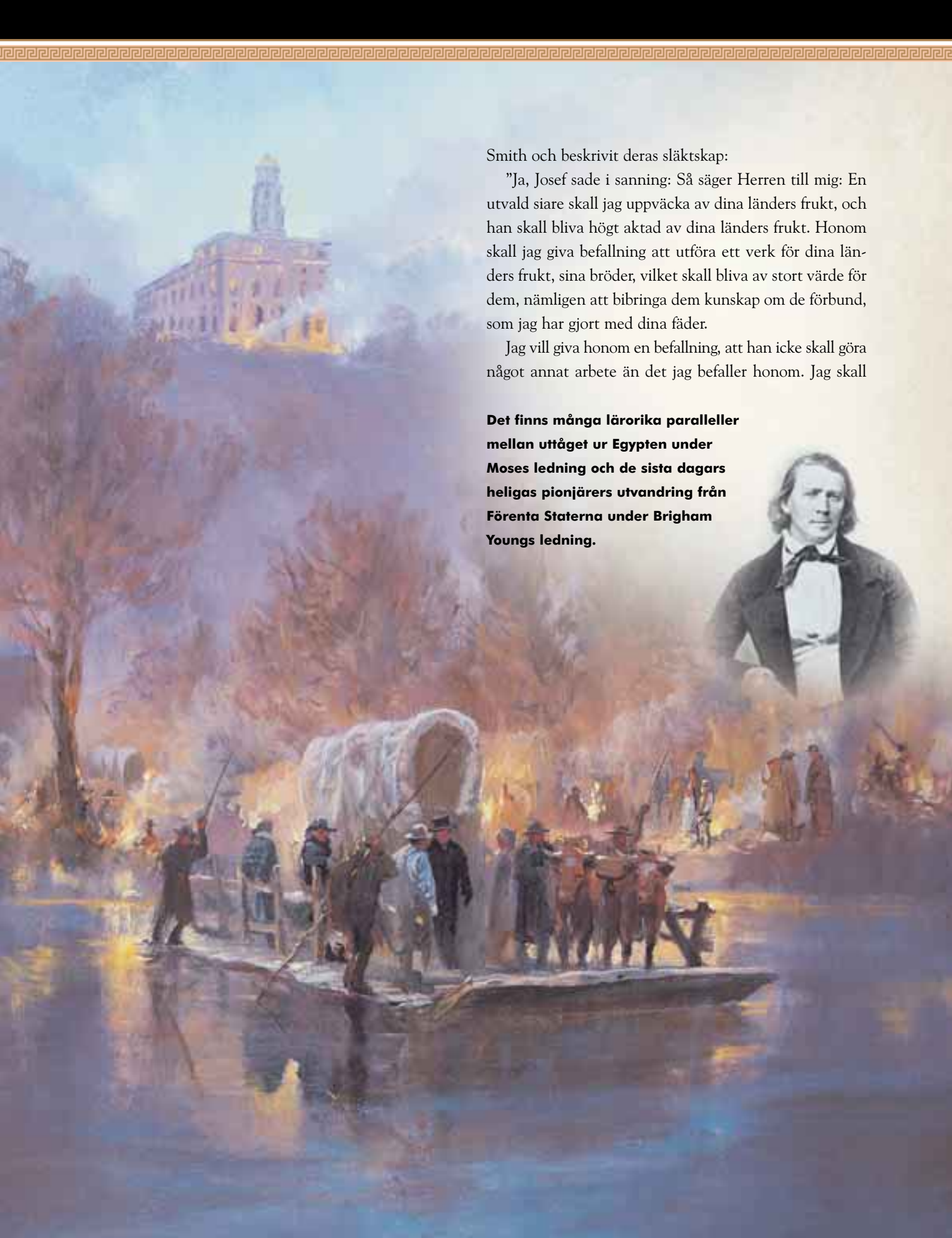
Historiska skådespel och sketcher har generellt beskrivit vad pionjärerna utförde. Men endast få författare har grävt djupt nog för att förklara varför. Ännu färre har skrivit om likheterna mellan pionjärernas vandring och uttåget ur Egypten. En uppenbar likhet är att båda grupperna hade en insjö med saltvatten och en flod benämnd Jordan. Men det finns många andra mycket betydelsefulla likheter. Det forna Israel och det nutida Israel går arm i arm.

JOSEF

Det forna Israel hade ledare före Mose, och det nutida Israel hade en profet och president före Brigham Young (1801–1877). Föregångarna för varje grupp påminde om varandra. Ett namn som båda hade gemensamt var Josef — den Josef som såldes till Egypten och profeten Joseph Smith (1805–1844). Få män i Gamla testamentet har större betydelse för de sista dagars heliga än Josef i Egypten. Många av oss härstammar från honom genom Efraim eller Manasse. Mormons bok avslöjar:

”En del av återstoden av Josefs livklädnad hade blivit bevarad från förgängelse . . . Liksom denna återstod av detta . . . klädesplagg har blivit bevarad, så skall en kvarleva av [min avkomma] medelst Guds hand bliva bevarad och tillvaratagen av honom” (Alma 46:24).

Pionjärerna var en återstod av denna förnämliga avkomma. De visste att Joseph Smith hade utvalts av Herren för att fullborda Josefs, Jakobs sons, stams ansvar. Århundraden tidigare hade Josef profeterat om Joseph

Smith och beskrivit deras släktskap:

”Ja, Josef sade i sanning: Så säger Herren till mig: En utvald siare skall jag uppväcka av dina länders frukt, och han skall bliva högt aktad av dina länders frukt. Honom skall jag giva befallning att utföra ett verk för dina länders frukt, sina bröder, vilket skall bliva av stort värde för dem, nämligen att bibringa dem kunskap om de förbund, som jag har gjort med dina fäder.

Jag vill giva honom en befallning, att han icke skall göra något annat arbete än det jag befäller honom. Jag skall

Det finns många lärorika paralleller mellan utfåget ur Egypten under Moses ledning och de sista dagars heligas pionjärs utvandring från Förenta Staterna under Brigham Youngs ledning.

göra honom stor i mina ögon, ty han skall utföra mitt verk” (2 Nephi 3:7–8).

Namnet Josef gäller inte enbart Joseph Smith den yngre utan också profetens far. Jag citerar åter Josef som såldes till Egypten:

”Se, den siaren [Joseph Smith] skall Herren välsigna . . . ty löftet som jag fått av Herren rörande mina länders frukt skall fullbordas . . .

Han skall kallas efter mig, och det skall vara efter hans faders namn. Han skall bliva mig lik, ty det som Herren genom hans hand skall låta komma i dagen, skall genom Herrens kraft bringa mitt folk frälsning” (2 Nephi 3:14–15; se även Joseph Smiths översättning av 1 Mos 50:26–38).

Jakobs son Josef och Joseph Smith hade ännu mer gemensamt. Vid 17 års ålder blev Josef informerad om sin betydelse i framtiden (se 1 Mos 37:2–11). Vid samma ålder informerades Joseph Smith om sin framtida betydelse med hänsyn till Mormons bok. Vid 17 års ålder besökte ängeln Moroni honom för första gången och meddelade den unge profeten att ”Gud hade ett verk för [honom] att utföra”. Han skulle översätta en bok, skriven

I forna dagar ”när hela Egyptens land började hungra och folket ropade till farao efter bröd, sade han till alla egyptierna: ’Gå till Josef och gör som han säger!’”

på guldplåtar, som innehöll det eviga evangeliet i dess fullhet. Hans ”namn skulle hållas i ära och vanära bland alla nationer, släkten och tungomål” (Joseph Smiths skrifter 2:33; se även verserna 34–41).

Både Josef och Joseph fick utstå förföljelse. Josef blev i Egypten falskt anklagad för ett brott som han inte begått och sattes i fängelse (se 1 Mos 39:11–20). Joseph Smith sattes också i fängelse på grund av uppdiktade och falska anklagelser.

Josefs mångfärgade livklädnad togs ifrån honom av hans bröder i ett grymt försök att övertyga deras far om att Josef hade blivit dödad (se 1 Mos 37:2–33). Joseph Smith blev berövad livet på ett grymt sätt, huvudsakligen som följd av falska bröders förräderi.

I forna dagar ”när hela Egyptens land började hungra och folket ropade till farao efter bröd, sade han till alla egyptierna: ’Gå till Josef och gör som han säger!’” (1 Mos

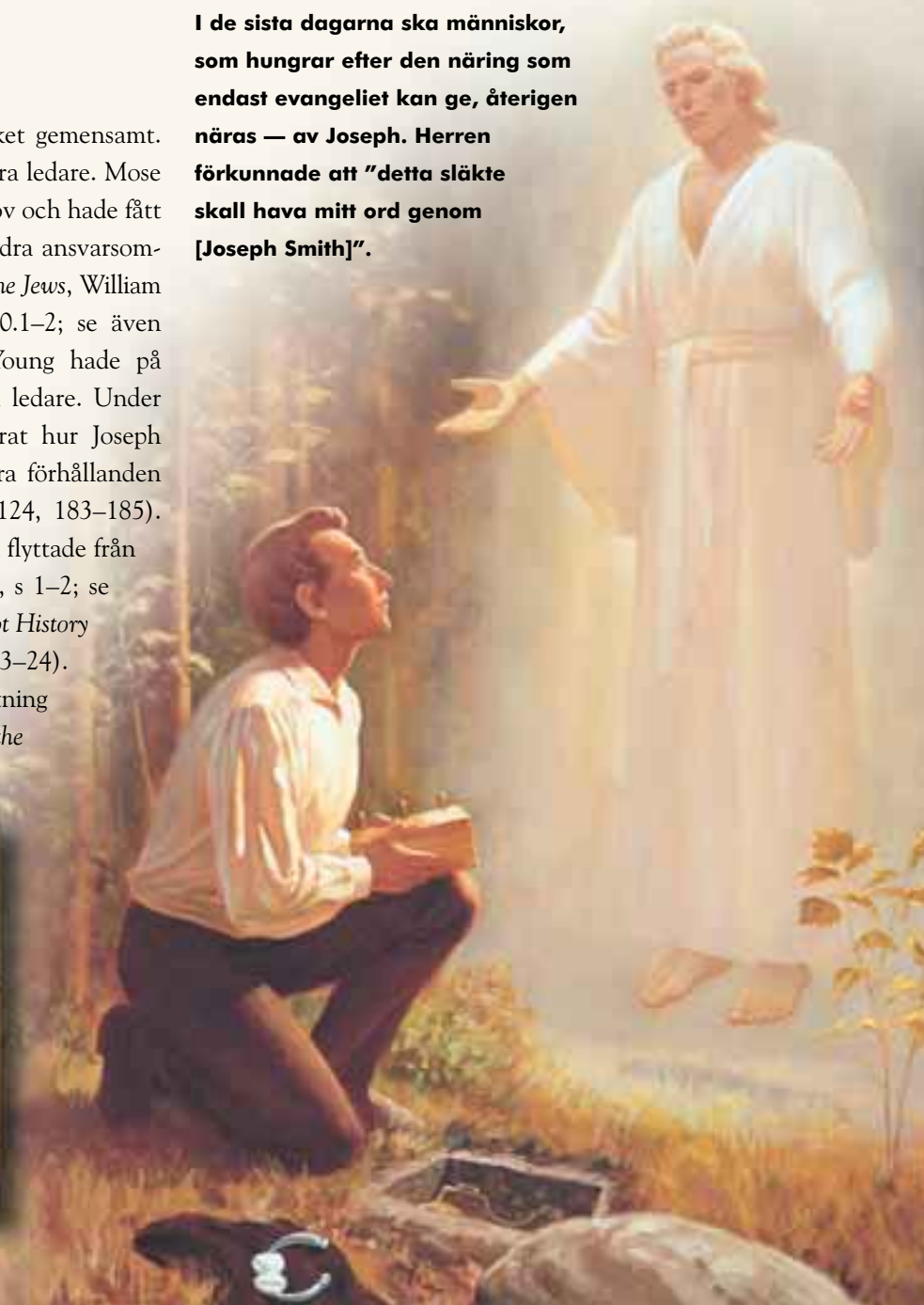
41:55). I de sista dagarna ska människor, som hungrar efter den näring som endast evangeliet kan ge, återigen näras — av Joseph. Herren förkunnade att "detta släkte skall hava mitt ord genom [Joseph Smith]" (L&F 5:10). I dag kan vi mätta oss med Kristi ord (se 2 Nephi 32:3) tack vare Joseph Smith.

MOSE OCH BRIGHAM YOUNG

Mose och Brigham Young hade mycket gemensamt. De var visa efterföljare innan de blev stora ledare. Mose hade fått sin förberedelse vid Egyptens hov och hade fått stor erfarenhet inom det militära och andra ansvarsområden (se Flavius Josephus, *Antiquities of the Jews*, William Whistons översättning till engelska, 2.10.1–2; se även Apg 7:22; Heb 11:24–27). Brigham Young hade på liknande sätt förberetts för sin roll som ledare. Under Sions lägers marsch hade han observerat hur Joseph Smith utövade sitt ledarskap under svåra förhållanden (se *History of the Church*, del 2, s 61–124, 183–185). Brigham Young biträdde då Joseph Smith flyttade från Kirtland (se *History of the Church*, del 3, s 1–2; se även Elden J Watson, utgivare, *Manuscript History of Brigham Young, 1801–1844* [1968], s 23–24). Han ledde också de förföljda heligas flyttning från Missouri till Nauvoo (se *History of the*

Church, del 3, s 250–251, 261; se även John K Carmacks "Missouri Era: Residue of Wisdom" i *Regional Studies in Latter-day Saint Church History: Missouri* utgiven av Arnold K Garr och Clark V Johnson [1994], s 2–3).

I de sista dagarna ska människor, som hungrar efter den näring som endast evangeliet kan ge, återigen näras — av Joseph. Herren förkunnade att "detta släkte skall hava mitt ord genom [Joseph Smith]".

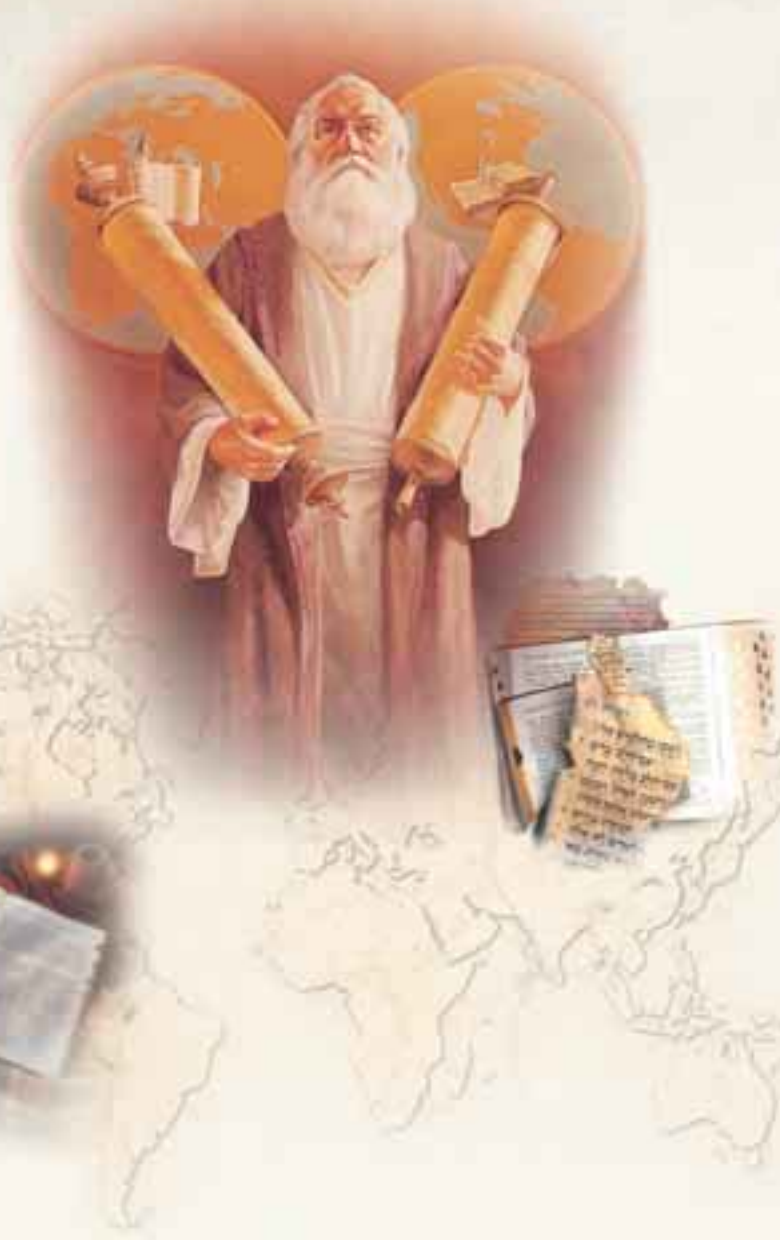
Både hos israeliterna och de heliga var civila och kyrkliga lagar förenade under en ledare. Mose bar detta ansvar för sitt folk (se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 216). Brigham Young — den nutida Mose (se L&F 103:16)¹ — ledde de sista dagars heligas utvandring västerut med Herrens välsignelse (se L&F 136). Mose och Brigham Young följde parallella ledarmönster (se 2 Mos 8:17–21; L&F 136:1–3). Brigham Young organiserade en stor grupp män, kvinnor och barn för en välordnad flyttning västerut.

Vi beklagar att ledarna för de båda grupperna måste utstå missnöje från sina närmaste medhjälpare. Då och då mötte Mose opposition från sina älskade syskon, Aron och Mirjam, (se 4 Mos 12:1–11). De sista dagars heligas ledare erfor också stridigheter bland sina betrodda medarbetare (se *History of the Church*, del 1, s 104–105, 226). Det oaktat kommer samma styrelsesätt att återkomma när Herren ska vara "konung över hela jorden" (Ps 47:3; se även Sak 14:9) och regera från Sion och Jerusalem (se Jes 2:1–4).

Vandringen från Egypten till Sinai tog ungefär tre månader (se 2 Mos 19:1). Vandringen från Winter Quarters till Stora saltsjön tog också omkring tre månader (111 dagar). Båda gruppernas mål beskrevs av Herren som ett land som flöt av mjölk och honung.² Pionjärerna förvandlade sin vildmark till ett fruktbart område och fick öknens blomstra som en ros — just så som Jesaja profeterade århundraden tidigare (se Jes 32:15–16; 35:1).

GEMENSAMMA UNDERVERK

Båda grupperna fick uppleva underverk som nu firas årligen. Påskhögtiden firas med tanke på de forna israeliternas

Hesekiel profeterade om att Juda trästav och Josefs trästav skulle bli ett: "Tag en trästav och skriv på den: För Juda och Israels barn, hans medbröder. Tag sedan en annan trästav och skriv på den: För Josef, en trästav för Efraim och alla av Israels hus, hans medbröder. Foga sedan ihop dem med varandra till en enda stav, så att de förenas till ett i din hand".

vandringar, och i juli varje år återberättar vi legendariska berättelser om våra pionjärer. Båda grupperna tog sig genom öknar, över berg och dalar i okända vildmarker. De forna israeliterna lämnade Egypten och gick genom Röda havets delade vatten som på torr mark (se Hebr 11:29). Pionjärerna lämnade Förenta staterna och tog sig

över den breda, frusna Mississippifloden som på en isig motorväg.

Andra Moseboken berättar om hur vaktlar på ett mirakulöst sätt blev mat åt Israels hungrande folk (se 2 Mos 16:13; 4 Mos 11:32; Ps 105:40). Pionjärerna hade en liknande upplevelse. Då de sista av dem hade drivits ut ur Nauvoo var många sjuka och flera dog. Deras förnödenheter var knappa. Den 9 oktober, 1846, vid flodstranden nära Montrose i Iowa, flög mängder av vaktlar mirakulöst in i pionjärernas läger. Vaktlarna kokades och blev till mat åt omkring 640 utblottade människor (se Stanley B Kimball, "Nauvoo West: The Mormons of the Iowa Shore," *BYU Studies*, vintern 1978, s 142).³

Det var också ett underverk att en permanent bosättning kunde överleva i dalen vid Stora saltsjön. Fiskmåsar som räddade skörden var en del av det underverket.

Gud bevarade det forna Israel från hemsökelse som drabbade Egypten (se 2 Mos 15:26). På samma sätt bevarade Gud de heliga från fasorna under Förenta Staternas inbördeskrig, ett krig som orsakade fler amerikaners död än något annat krig.

SAMMA ANDLIGA STYRKA

Både israeliternas och de heligas prövningar skapade stor andlig styrka. Båda gruppernas tro sattes på prov, och de svaga i tron sållades bort medan de starka fick kraft att uthärda till änden (se Ether 12:6; L&F 101:4–5; 105:19). De måste lämna sina hem och jordiska ägodelar och lärde sig att helt lita på Herren. Det forna Israel beskyddades av Herren som "gick framför dem, om dagen i en molnstod för att visa dem vägen och om natten i en eldstod" (2 Mos 13:29; se även vers 22; 4 Mos 14:14; 5 Mos 1:33; Neh 9:19). Detsamma har sagts om det gudomliga beskydd som gavs pionjärerna (se *History of the Church*, del 3, s xxxiv; se även Thomas S

Monson i Conference Report, april 1967, s 56).

De skrifter som gavs till båda grupperna talar om kraften i Herrens hand när de befriades. Till det forna Israel sade Mose: "Kom ihåg den här dagen då ni drog ut ur Egypten, ur trädshuset, för med stark hand förde Herren er ut därifrån" (2 Mos 13:3).

För de sista dagars heliga uppenbarades ett liknande uttalande: "Ty jag, Herren, har sträckt ut min hand för att sätta himmelens krafter i rörelse. I kunnen icke se det nu, men I skolen se det inom kort och förnimma att jag är" (L&F 84:119).

Israels barn medförde ett flyttbart tabernakel, där förbund slöts och förordningar utfördes för att styrka dem på deras vandring.⁴ Många sista dagars heliga fick sin begåvning i templet i Nauvoo, före sin strapatsrika vandring västerut.

Israeliterna firade tacksamt sitt uttåg ur Egypten. De sista dagars heliga firade minnet av sitt uttåg genom att upprätta den återställda kyrkans världshögkvarter högt uppe bland bergen. Alla hälsade med jubel att de befriats av Gud (se Jer 23:7–8).

TIDLÖSA EVANGELISKA PRINCIPER

De tillgängliga skrifterna för det forna och det nutida Israel omfattar tidlösa evangeliska principer. Ni känner säkert till Jesajas profetia: "Då skall du bli förnedrad och tala djupt nerifrån jorden, dämpade skall dina ord komma fram ur stoftet. Din röst skall höras ur jorden som en [välbekant] andes röst, ur stoftet skall du viska fram dina ord" (Jes 29:4).

Kan några andra ord vara mer beskrivande för Mormons bok som kom "nerifrån jorden" för att "ur stoftet viska fram [sina] ord" till människorna i vår tid?

Andra skriftställen i Gamla testamentet förutsäger Mormons boks framkomst. Jag kom att tänka på ett sådant när jag deltog i en frukost i Vita huset i Washington

DC. Under den informella mottagningen före frukosten småpratade jag med en framstående judisk lärd och rabbin från New York. Vårt samtal avbröts av en annan rabbin som frågade sin kollega från New York om han kunde erinra sig skriftstället om Juda stav och Josefs stav som en dag skulle förenas. Min vän tänkte en stund, tog sig fundersamt om hakan och svarade: "Jag tror att du finner det i Hesekiel."

Då kunde jag inte hålla mig tyst. "Ni kan titta i Hesekiels 37:e kapitel", sade jag. "Där kommer ni att finna skriftstället ni söker."

Min judiske vän utbrast förvånad: "Hur kunde ni veta det?"

"Detta uttalande", sade jag, "har stor betydelse i vår teologi." Och det har det verkligen. Jag skulle vilja citera det:

"Du människobarn, tag en trästav och skriv på den: För Juda och Israels barn, hans medbröder. Tag sedan en annan trästav och skriv på den: För Josef, en trästav för Efraim och alla av Israels hus, hans medbröder.

Foga sedan ihop dem med varandra till en enda stav, så att de förenas till ett i din hand" (Hes 37:16–17).

De heliga i det nutida Israel över hela världen är välsignade som får hålla Bibeln och Mormons bok som ett i sina händer. Värdet av detta privilegium får aldrig underskattas. Jesaja beskrev Mormons boks ande som "välbekant" (se Jes 29:4). Det ger gensvar hos människor som är förtrogna med det Gamla testamentet, speciellt hos dem som är förtrogna med dess hebreiska språk. Mormons bok är rik på hebraismer — traditioner,

När än Herren har haft ett folk på jorden som är villigt att lyda hans ord, har de befallts att bygga tempel där evangeliets förordningar kan utföras och andra andliga manifestationer som rör upphöjelsen och det eviga livet kan erfaras.

symboler, idiom och språkbruk. Den verkar välbekant eftersom 80% av dess sidor skrevs samtida med delar av Gamla testamentet.

Evangeliets tidlösa sanningar och principer var och är viktiga för människorna både i det forna och i det nutida Israel. Sabbatsdagen hölls till exempel helig av olika skäl genom generationerna. Under tiden från Adam till Mose helgades sabbaten som en dag för vila efter skapelseverket (se 2 Mos 20:8–11; 31:16–17). Från Mose tid till Herrens uppståndelse hölls sabbaten också till åminnelse av israeliternas befrielse från fångenskapen i Egypten (se 5 Mos 5:12–15; Jes 58:13; Hes 20:20; 44:24; Mosiah 13:19). Senare höll de heliga sabbatsdagen helig till minne av Jesu Kristi försoning (se Apg 20:7; 1 Kor 16:2; Upp 1:10; L&F 59:9–19).

TEMPLET I SALT LAKE CITY OCH ANDRA TEMPEL AV LARRY WINBORG

Prästadömet återställelse förnyade tiondelagens princip som är sammanlänkad med Gamla testamentets lärdomar i Första Moseboken och Malaki (se 1 Mos 14:20; Malaki 3:8–12). De heliga i det nutida Israel vet hur de ska räkna ut sitt eget tionde tack vare denna enkla undervisning: "De som sålunda hava betalt tionde giva en tiondel av sin årliga inkomst. Detta skall vara den för dem gällande lagen evinnerligen, för mitt heliga prästadöme, säger Herren" (se L&F 119:4).

Då vi på nytt vänder vår uppmärksamhet till evangeliets tidlösa sanningar finns det inga mer livsviktiga än dem som rör templet. De utgör ännu en länk mellan det forna och det nutida Israel.

När än Herren har haft ett folk på jorden som är villigt att lyda hans ord, har de befallts att bygga tempel där evangeliets förordningar kan utföras och andra andliga manifestationer som rör upphöjelsen och det eviga livet kan erfaras (se Bible Dictionary, "Temple", s 780).

Det forna Israels mest kända tempel var Salomos tempel. Dess dopfunt och invigningsbön har angett mönstret för vår tids tempel (se Krön 4:15; 6:12–42; L&F 109). Gamla testamentets skrifter nämner speciella kläder (2 Mos 28:4; 29:5; 3 Mos 8:7; 1 Sam 18:4) och förordningar (se 2 Mos 19:10, 14; 2 Sam 12:20; Hes 16:9) som rör templen (se L&F 124:37–40). Hur tacksamma är vi inte för att Herren valde att återställa prästadömet högsta välsignelser för sina trofasta söner och döttrar. Han sade: "Ty jag täckes uppenbara för min kyrka det som varit förborgat från [tiden före] världens begynnelse, sådant som tillhör tidernas fullhets utdelning" (L&F 124:41).

En uppenbarad sanning som vi känner som visdomsordet gavs till Joseph Smith år 1833. Varje sista dagars helig är införstådd med det som en utmärkande regel i vår tro. Den sista versen i uppenbarelsen skapar ännu en länk med det forna Israel: "Och jag, Herren, lovar dem, att mordängeln skall gå förbi dem såsom Israels

barn och icke dräpa dem" (se L&F 89:21). Denna hänsyftning till påskhögtiden visar att Herren önskade att det nutida Israels heliga skulle få fysiskt och andligt beskydd, liksom han skyddat sina trofasta efterföljare århundraden tidigare.

FÖRBUNDET, FÖRSKINGRINGEN OCH INSAMLINGEN

Andra gudomliga lärdomar som hölls i ära av båda grupperna omfattar lärosatserna om Abrahams förbund och Israels förskingring och insamling. För omkring 4 000 år sedan fick Abraham ett löfte av Herren att välsignelser skulle erbjudas alla hans jordiska efterkommande (se L&F 132:29–50; Abraham 2:6–11). Bland annat gavs löften om att Guds Son skulle komma genom hans släktlinje, att vissa länder skulle besittas av hans efterkommande, att jordens nationer och folk skulle välsignas genom hans säd. Bekräftelser på detta förbund har gång på gång upprepats i många av Gamla testamentets skrifter (se 1 Mos 26:1–4, 24, 28; 35:9–13; 48:3–4).

Även om vissa sidor av detta förbund redan har uppfyllts, så har många inte gjort det. Mormons bok lär att vi som det nutida Israel tillhör Herrens förbundsfolk (se 1 Nephi 14:14; 15:14; 2 Nephi 30:2; Mosiah 24:13; 3 Nephi 29:3; Mormon 8:15). Och, märkligt nog, säger Mormons bok att Abrahams förbund kommer att uppfyllas först i de sista dagarna! (Se 1 Nephi 14:12–18.) Ännu en gång upprättade Herren Abrahams förbund, denna gång med Joseph Smith, för att vara en välsignelse för honom och hans efterkommande (se L&F 124:58).

Visste ni att Abraham nämns i fler verser med nutida uppenbarelsen än i alla Gamla testamentets verser?⁶ Abraham — Gamla testamentets store patriark — är oupplösligt förbunden med alla som förenar sig med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.⁷

Lärdomarna om förskingrandet och insamlandet av Israels hus tillhörde också de tidigaste lärosatser som

framställdes i Mormons bok. Jag citerar från 1 Nephi: "Sedan Israels hus hade skingrats, skulle det åter samlas . . . skulle olivträdets naturliga grenar, eller återstoden av Israels hus, bliva inympade, eller få kunskap om den sanne Messias, deras Herre och Återlösare" (1 Nephi 10:14).

Nutida Israels heliga vet att Petrus, Jakob och Johannes sändes av Herren med "mitt rikes nycklar och mitt evangeliums utdelning för de sista dagarna och för tidernas fullbordan", då han skulle "samla allting, både i himmelen och på jorden, till ett" (L&F 27:13; jämför med Ef 1:10).

Våra pionjärs vandringar och lidanden fick eviga konsekvenser. Deras mission var inte begränsad till en internationell immigration eller en transkontinental folkvandring med vagnar och handkärror. De skulle komma att lägga grunden till ett verk utan ände som skulle "uppfylla hela världen" (Joseph Smith citerad i Wilford Woodruffs *The Discourses of Wilford Woodruff*, samlade av G Homer Durham [1946], s 39). De var en viktig del av Jeremias profetior: "Hör Herrens ord, ni hednafolk, och förkunna det i kustländerna i fjärran. Säg: Han som skingrade Israel skall också samla det och bevara det som en herde bevarar sin hjord" (Jer 31:10).⁸

De förstod budskapet. Missionärer sändes mycket tidigt ut till "kustländerna i fjärran" för att påbörja Herrens verk. Som följd därav etablerades kyrkan på de Brittiska öarna och på Franska Polynesiens öar flera år innan pionjärerna nådde Stora Saltsjöns dalar.

Josefs släktlinje genom Efraim och Manasse är den avkomma som utsetts att leda Israels insamling. Pionjärerna visste — tack vare sina patriarkaliska välsignelser och Gamla testamentet, förstärkt av återställelsens skrifter och uppenbarelser — att den efterlängtnade insamlingen av Israel skulle börja med dem. De hade "bollen" i sina händer.

SAMMANFATTNING

De första medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga var det nutida Israels pionjärer. Oavsett när och var de heliga lever kommer alla trofasta medlemmar i kyrkan att få sin rättvisa belöning. "Allting [är] deras, både liv och död, närvarande och tillkommande ting, allt är deras, och de äro Kristi och Kristus är Guds" (L&F 76:59).

Det forna och nutida Israel tror på och följer Gamla testamentets tidlösa budskap: "Så skall du veta att endast HERREN, din Gud, är Gud, den trofaste Guden som håller fast vid sitt förbund och sin nåd i tusen släktled, när man älskar honom och håller hans bud" (5 Mos 7:9).⁹

Ansaret vilar på våra axlar att behålla tron genom vår egen generation. Den "bollen" ligger i våra händer! Vi som utgör det nutida Israel är ämnade att vara "ett rike av präster och ett heligt folk" (2 Mos 19:6). Vi vet att vi är förbundets barn (se Apg 3:25; 3 Nephi 20:25–26). Vi är återstoden av den avkomma som ska insamlas och "plockas" in i Guds eviga lada (se Alma 26:5).

Som det nutida Israels heliga talar vi med en röst. Vi älskar vår himmelske Fader. Vi älskar Herren Jesus Kristus, Guds levande Son. Vi är hans folk. Vi har iklätt oss hans heliga namn. Vi vet att Mormons bok är Guds ord och betraktar den som ett med den heliga Bibeln. Vi förkunnar att Joseph Smith är återställelsens stora profet. Och vi uppehåller president Gordon B Hinckley som Guds uppskattade profet i dag. □

Från ett tal på en brasafon arrangerad av Kyrkans utbildningsverksamhet vid Brigham Young-universitetet, 7 september, 1997.

SLUTNOTER

1. Beträffande Brigham Youngs roll i utvandringen skrev president Spencer W Kimball (1895–1985): "Sedan Adams tid har det förekommit många utvandringar och förlovade länder: Abraham, Jared, Mose, Lehi och andra ledde utvandrande grupper. Så

Lärdomarna om Israels hus förskingring och insamling tillhörde också de tidigaste lärosatserna som framställdes i Mormons bok. Pionjärerna visste att den efterlängttade insamlingen av Israel skulle börja med dem.

lätt det är att acceptera att dessa som ligger långt bort i tiden var ledda av Herren, medan dessa som ligger oss nära i tiden tillskrivs mänskliga kalkyleringar och beslut. Låt oss för ett ögonblick begrunda den stora utvandringen av mormonflyktingar från Illinois till Saltsjödalarna. Få, om ens några, stora folkflyttningar kan mätas med den. Vi hör ofta att Brigham Young ledde folket för att bana nya vägar i öknen, bestiga berg som sällan besegrats, ta sig över strida floder och korsa hotfulla indianers marker. Även om Brigham Young var Herrens redskap, så var det inte han utan himlens Herre som ledde det nutida Israel över prärierna till deras förlovade land" (*Faith Precedes the Miracle* [1972], s 28).

2. Rörande de forna israeliterna, se 2 Mos 3:8, 17; 13:5; 3 Mos 20:24; 4 Mos 13:27; 14:8; 5 Mos 6:3; 11:9; 26:9; 27:3; 31:20; Jos 5:6; Jer 11:5; 32:22; Hes 20:6, 15; Joseph Smiths översättning av 2 Mos 33:1. Rörande pionjärerna, se L&F 38:18–19.

3. En oljemålning, *Vaktlar fångas* av C C A Christensen,

beskriver denna händelse. Den kan ses i Brigham Young-universitetets konstmuseum.

4. Det forna Israels förordningar och förbund citeras i 1 Kor 10:1–3. Rörande det nutida Israels, se L&F 84:26–27. Det forna Israels tabernakel var avsett att vara ett flyttbart tempel innan folket förlorade den högre lagen (se L&F 84:25; 124:38).

5. I King James Bible (engelska), Jesaja 29:4, står "familiar spirit", som kan översättas till "välbekant ande".

6. Abraham nämns i 506 verser i de heliga skrifterna, av vilka 289 återfinns i nutida uppenbarelser.

7. Förbundet kan också mottas genom adoption (se Matt 3:9; Luk 3:8; Gal 3:27–29; 4:5–7).

8. Det engelska ordet *gather* (samla) kommer från det hebreiska verbet *qabats* som betyder samla, församla, dra samman.

9. Se även 5 Mos 11:1, 27; 19:9; 30:16; Jos 22:5; 1 Joh 5:2–3; Mosiah 2:4.

TONGA

ETT LAND MED ETT TROENDE FOLK

LaRene Porter Gaunt

Jesu Kristi evangelium har fått ett starkt fäste i Tonga, där gudsfruktan, kärleken till familjen och tron redan utgör en del av kulturen.

Det är sent på lördagseftermiddagen på ön Vava'u. Samisoni, och Meleane Uasila'a, som har uppfostrat 20 barn förutom deras egna tolv, gör förberedelser för sabbaten. Den nedgående solen lyser genom de nytvättade vita skjortorna som hänger på klädstrecket och avspeglar sig i det frodiga gröna bladverket omkring huset. Ett barn sopar trapporna medan andra städar upp i trädgården. Inne i huset förbereder syster Uasila'a och hennes döttrar söndagsmiddagen. Alla lindar först ett taroblad runt kött som blandats med kokosmjölk och packar sedan in det i ett bananblad för att långsamt koka över natten i en utomhusugn som gjorts av

upphettade stenar täckta med bananblad. Broder Uasila'a, som är stavens patriark och rektor vid Saineha High School, och några av hans söner arbetar på sitt tarofält. De kastar ogräs och bråte i en pyrande eld. I det gula solskenet som strömmar genom den sakta stigande röken syns en av pojkarna se till elden.

Liknande förberedelser sker i tiotusentals tonganska

Höger: En ung sista dagars helig är en av många som gör landet till ett land av troende människor.

Infällt: Salesi och Saane Fifita från Te'ekiu församling i Nuku'alofas västra stav, tillsammans med några ur sin familj.

GA

hem varje vecka, ty på Tongaöarna är det lag på att hålla sabbatsdagen helig.

Kristendomen fick tidigt fotfäste här när metodistmissionärer i augusti 1831 döpte Taufa'ahau, som blev Kung George Tupoi I. Traditionen säger att han överlämnade Tongaöarna åt Gud genom att fylla handen med jord och lyfta den mot himlen i bön. I dag vördar tongaborna villigt sabbaten. Nästan alla affärer och företag är stängda. Taxibilar och bussar står stilla. Allt är tyst.

Äldste Pita Hopoate, en områdesauktoritetssjuttio, säger: "Kung Taufa'ahau Tupou IV betonar vikten av att hålla sabbatsdagen helig, och därför går tongaborna till kyrkan på söndagarna. Sedan kommer de hem och äter veckans bästa måltid."

Parallellerna mellan den tonganska kulturen och evangeliet slutar inte med helgandet av sabbatsdagen. "Familjen är viktigast för oss", säger äldste Hopoate. "Våra föräldrar, barn, mor- och farföräldrar, mor- och farbröder, mostrar, fastrar, kusiner och syskonbarn räknar vi till vår *familj*, inte som *släktingar*. Kyrkan betonar familjen och det är en av anledningarna till att den växer."

Och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga växer verkligen här. Av Tongas befolkning på 106 000 personer är mer än 46 000 sista dagars heliga — drygt 40 procent — det högsta procenttalet medlemmar i kyrkan i något land i världen.

Det är många som inte blir förvånade över dessa uppgifter. "När tonganerna blir medlemmar i kyrkan, förädlar evangeliet bara deras redan goda värderingar", säger Helen Latu, lärare vid Liahona High

School. "Det är som att få en dubbel dos av evangeliet."

Mele Taumoepeau, rektor vid Liahona High School, instämmer. "Vi lever våra liv huvudsakligen med tro", säger hon. "Vårt samhälle är byggt på en gudstro."

'ALOFANGA OCH 'ANA MOLI

'Alofanga ('Alo) Molis liv har förädlats som en följd av evangeliet. Som liten pojke på Vava'u kunde han inte gå regelbundet till skolan på grund av svår huvudvärk och näsblödningar. Även om han inte var medlem i kyrkan blev han förälskad i 'Ana, som var medlem. 'Alo döptes i december 1957 och kallades strax därefter att verka som arbetsmissionär och hjälpa till att bygga möteshus. Men hälsoproblemen fortsatte. En dag när han låg sjuk, fick han en prästadömsvälsignelse och ett löfte om att om han tjänade Herren, skulle dessa krämpor försvinna. Denna välsignelse har gått i uppfyllelse.

'Alos kunskap och insikter ökade när han förhärligade sina kallelser i kyrkan. 1960 vigdes han och 'Ana, och 1962

fullföljde de en tvåårsmission tillsammans. Broder Moli kallades som grenspresident på varje plats de verkade.

Efter sin mission flyttade broder och syster Moli och deras två små flickor till ön 'Eua för att driva jordbruk tillsammans med 'Anas bror. 'Alo verkade som rådgivare till distriktspresidenten. "Vår mission förberedde oss för de kallelser vi fick", säger han. "Senare verkade jag som grenspresident i elva år. De övriga av våra 14 barn föddes här."

Denna evangelieutbildning fick också betydelse i hans eget liv. "När orkanen Isak slog till 1982 förstördes våra grödor och jag behövde ett arbete", säger broder Moli. "Jag fick en oväntad möjlighet att driva en lanthandel i tre år. Mina erfarenheter som grenspresident hjälpte mig att veta vad jag skulle göra. Ingen trodde att jag kunde göra det eftersom jag inte hade gått i skolan, men den Helige Anden undervisade mig."

Nu verkar 'Alo som beseglare i templet, och 'Ana som tempeltjänare. "Även om jag bara varit lantbrukare på en liten ö i Stilla havet", säger 'Alo, "står jag som vittne om att evangeliet är sant och att Jesus Kristus lever."

EN TRADITION AV TJÄNANDE

Kyrkans första missionärer som verkade här anlände till Nuku'alofa, huvudstaden, 1891 och lade grunden till Tongas distrikt i Samoamissionen. Den första Tongamissionen organiserades 1916, men 1922 antogs en lag som hindrade alla utom några få nordamerikaner att få visum. För att klara denna situation kallade missionspresidenten tonganer att verka som missionärer i sitt eget land. Efter två årtionden hade Tonga byggt upp en stark stomme av trofasta melkisedekiska prästadömsledare. År 1940, när utlänningar

Vänster: Samisoni och Meleane Uasila'a.

Ovan till höger: Hamnen i Vava'u.

lämnade Tonga på grund av andra världskriget, fanns det redan ett starkt lokalt ledarskap på platsen. Och ett betydelsefullt missionärsredskap kom den 7 juni, 1946, när Mormons bok publicerades på tonga. 1954 började medlemmarna i Tonga att få en kyrkans tidning på sitt eget språk.

I dag är det en grundad tradition bland unga tonganer att gå på mission. Kelikupa Kivalu verkade som president för Tongamissionen Nuku'alofa, som bedriver en av de mest framgångsrika lokala missionsprogrammen i kyrkan. President Kivalu förklarar: "Missionen har i genomsnitt alltid 160 missionärer, och det händer mycket sällan att inte alla är tonganer. De känner ofta varandra och personerna de undervisar. De känner till kulturen och språket. Medlemmarna känner dem och ger dem mat och husrum.

I september 1968 organiserades den första staven i Tonga. Antalet medlemmar i kyrkan var lite över 10 000 och missionen hade tio distrikt och 50 grenar.

En av de första lokala ledarna var Tonga Paletu'a. Skrattet ligger fortfarande nära till hands hos denne 78-årige man, som var den förste tongan som verkade i följande kallelser: missionspresident, regionrepresentant, tempelpresident och patriark. Han och hans hustru, Lu'isa Hehea Kona'i, har liksom många andra tonganska par varit starka ledare. Fotoalbum och hundratals bilder av årtiondenas tjänande täcker väggarna i ena änden av vardagsrummet. Den andra änden är osmyckad och fridfull. Det är här broder Paletu'a ger patriarkaliska välsignelser och fortsätter sitt hängivna tjänande.

SIONE TU'ALUA LATU

Nittionio procent av eleverna vid kyrkans Liahona High School är medlemmar i kyrkan. Sione Tu'alau Latu, som gick på skolan på 1950-talet, var inte det. I likhet med många andra elever på skolan vilka inte har samma tro som oss, fick Sione ett vittnesbörd och döptes. Han minns: "Jag kom från en fattig familj med nio barn. Vi bodde på en liten ö. Min far dog innan jag föddes, och jag ville kunna hjälpa till. Jag bestämde mig för att försöka komma in på kyrkans college [nu Brigham Young University — Hawaii], men jag visste att jag skulle bli tvungen att klara ett svårt prov i statskunskap. Jag var rädd. Jag hade fått lära mig att om du fastar och ber kommer Herren att svara dig. Därför började jag söka efter en plats där jag kunde be i enskildhet. På vägen hem från skolan gick jag förbi ett tarofält med sina höga, bredbladiga plantor. Jag tänkte: *Om Joseph Smith kan be i en skogsdunge och få svar på sina böner, då kan jag be här och få svar på mina.* Jag började fasta och gick tillbaka till samma ställe. Jag förvissade mig om att ingen var i närheten, och sedan knäböjde jag under de breda tarobladen. Jag bad i vad som tycktes en lång stund. Jag kände mig så nära min himmelske Fader. När jag reste mig upp var skjortan våt av tårar."

Sione Latu klarade provet och fick ett stipendium. "Jag visste att det var ett svar på min bön under taroplantan", säger han. "Jag knäböjde och tackade Herren och lovade att komma tillbaka och hjälpa min familj och mitt land."

Broder Latu kom verkligen tillbaka och har under lång tid tjänat sitt folk som ledare i kyrkan och som en duktig affärsman. Han är väl kvalificerad för sin kallelse som chef för kyrkans informationstjänst, där han ser den ökade positiva effekt som sista dagars heliga har på landet Tonga.

En kommunal ledare, som deltog i en TV-panel om tonganska ungdomar, sade att han beundrade

kyrkans missionärer, eftersom dessa vid en avgörande tidpunkt i sina liv ägnade sin tid åt att studera skrifterna och lära känna Jesus Kristus.

FAMILJEN FÖRST

"Här har barnen respekt för sina föräldrar", säger Lani Hopoate. "Det är vår kultur, vår tradition. Man försöker alltid uppföra sig ordentligt. Familjens påtryckning är verklig, men det är en positiv påtryckning. Vi bor i en by och alla känner dig. Människor vakar över varandra. Vi har till och med ett förkläde med oss när vi går på träff."

Suliasi Vea Kaufusi, chef för kyrkans timliga affärer i Tonga, instämmer. "Tonganer tänker gärna på sin familj innan de tänker på sig själva. När min far dog medan jag studerade vid kyrkans College, kom jag hem för att hjälpa min mor att ta hand om mina tolv syskon. Det är typiskt här. Ibland lämnar vuxna barn Tonga för att få bättre arbetsmöjligheter och skickar sedan hem en del av lönen till sin familj. Faktum är att det är en viktig inkomstkälla för många familjer. Men även de som lämnar Tonga har ändå starka band till landet på grund av familjekänslan och samhällsandan. Mina egna syskon bor nu i Tonga, Nya Zeeland och Förenta staterna, men vi står varandra alla mycket nära."

Naturligtvis händer det att familjer blir lidande på grund av skilsmässa. Att ingå i en stor, utvidgad familj och i en kärleksfull församling hjälper familjerna att läka. Evangeliets lärdomar hjälper dem att förbli trofasta. En syster, vars make lämnade henne och deras sju barn för sex år sedan, säger: "Även om min make inte var medlem i kyrkan, hade barnen och jag alltid hemafton, familjeböner och skriftstudier. Vi lärde oss bland annat skriftställen utantill. När han lämnat oss fick jag ett arbete på ett bageri, och mina äldsta barn fick också tag i arbeten. Familjen och församlingsmedlemmarna hjälpte oss också." I denna familj har tre söner och en dotter varit på mission och gift sig i templet. De yngre barnen bor fortfarande

hemma. "Det prästadöme som mina söner har och våra vittnesbörd om evangeliet har hjälpt vår familj", säger denna syster.

TEMPLET I NUKU'ALOFA I TONGA

Det skimrande vita templet i Nuku'alofa är ett landmärke. Det invigdes av president Gordon B Hinckley den 9 augusti, 1983. Templet är öppet sex dagar i veckan och har öppet hela natten sista fredagen i varje månad, då medlemmar är flitigt verksamma med att utföra tempelförordningar för sina förfäder.

Eftersom familjen alltid har varit betydelsefull här, är tonganerna mycket intresserade av sina förfäder. Många gravar har dekorerats med inte bara blommor utan också ett handgjort täcke som hålls på plats med en träram. Täcket finns kvar på graven tills det av naturen upplöses. Dessa täcken återspeglar den kärlek och respekt tonganerna har för sina döda förfäder.

Tidigare förde tonganerna uppgifterna om sina förfäder på långa rullar av tapa-tyg (grovt papper som tillverkats av krossad bark). Många familjer känner till sin familjs historia hundratals år tillbaka. I våra dagar har många av kyrkans medlemmar överfört dessa uppgifter på papper

Nedan: Sione Tu'alau och Helen Kalealoha Kaneakua Latu med många av sina barn och barnbarn.

Ovan: Templet i Nuku'alofa i Tonga.

eller skrivit in dem på datorn, när de gjort förberedelser för tempelförordningarna.

Alla har nytta av templet. "Att ha ett tempel här framkallar en speciell känsla hos alla i Tonga", säger tempelpresidenten Sione Fineanganofa.

VÄLSIGNELSENA AV ATT TRO

Det finns ett överflöd av vittnesbörd i Tonga om prästadömet kraft som ett medel att skänka tröst åt eller helbräddagöra nödlidande. När 44-åriga Sione Siaki från Tongatapu blev sjuk i feber och svåra smärtor, var många rädda att han skulle dö. Sjukhuset i Tonga var fullbelagt, men en sköterska tog med sig mediciner hem till honom. Han led varje dag i över en månad. "Jag väntade på att jag skulle dö", säger broder Siaki. "Sedan föreslog vår hjälpföreningspresident att församlingen skulle fasta. Hon talade med vår biskop och två gånger fastade vår församling med 300 medlemmar för min skull. Innan de fastade kunde jag inte röra mig. Två veckor efter den andra fastan, satt jag upp och blev gradvis bättre. Nu är jag en tempeltjänare. När jag är i templet står det klart för mig att det är kanske därför jag blev bevarad."

Mele, dotter till 'Ahongalu och 'Ana Fulivai från Vava'u, blev också botad. För nio år sedan bröt Mele samman i en okänd sjukdom. Från mars till december låg hon på sjukhuset med feber, anfall och hallucinationer. Hennes mor var hos henne på dagen. På kvällen kom hennes far, som hade arbetat hela dagen, till sjukhuset och satt bredvid hennes säng. Mele kunde slappna av när hon höll sin far i handen hela natten. Hon hämtade tröst i kunskapen om att han bar prästadömet.

Mele har undan för undan tillfrisknat, och det har bara vid enstaka tillfällen uppstått problem. "Vi har lärt oss att förtrösta på Herren", säger 'Ana. "Han har välsignat oss på sätt som vi inte väntat oss."

Mele Taumoepeau säger: "Jag uppskattar att det är så fridfullt här, så tryggt. Det vi inte har av det som kan köpas för pengar uppvägs mer än väl av

den kärlek vi hyser för varandra och den allmänna tron. Vi kanske inte har allt världsligt, men vi är sannerligen välsignade med andliga ting."

FÖRBUNDET UPPRÄTHÅLLS

Det är måndagskväll i Vava'u. Det är mörkt ute, men ett varmt sken lyser i fönstren i många hem. Tonerna av "Jag är Guds lilla barn" tränger genom mörkret. De kommer från ett av många hem där man samlats till familjens hemafton. I Tukia och Linda Haveas hem blandas barnens fnitter med primärsångernas texter och melodier.

"Musiken är det språk som vi samlar våra barn med och undervisar dem om evangeliets principer", säger Linda. "De sjunger och ibland vet de inte vad de sjunger om, men sången stannar kvar hos dem, och så småningom kommer de att förstå."

På andra sidan stan håller också familjen Uasila'a sin hemafton. Som vanligt är flera av deras barns vänner med när de sjunger psalmer och talar om vilka vänner och grannar de ska inbjuda att lyssna till missionärslektionerna.

I hem efter hem finner man troende, både sista dagars heliga och människor med andra trosuppfattningar. Alla gläder sig åt löftet i Tredje Moseboken: "Mina sabbater skall ni hålla . . . [då] skall jag ge er regn i rätt tid, så att jorden ger sin gröda och träden på marken bär sin frukt . . . Och jag skall ge frid i landet . . . Jag skall vända mig till er och göra er fruktsamma och föröka er, och jag skall upprätthålla mitt förbund med er" (3 Mos 26:2, 4–6, 9).

I Tonga strömmar dessa utlovade välsignelser i rik mängd över landet och över ett troende folk. □

Sista dagars heliga missionärer utgör en vanlig syn i Tonga.

Visste du detta?

DET HÄNDE I APRIL

Här följer några betydelsefulla händelser i kyrkans historia som inträffade under april månad.

6 april 1830: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga organiserades (se L&F 20).

3 april 1836: Frälsaren, Mose, Elias och Elia visade sig för Joseph Smith och Oliver Cowdery i templet i Kirtland (se L&F 110).

30 april 1844: Addison Pratt anlände till Tubaiöarna. Äldste Pratt var den första missionären för kyrkan i Stilla havet.

6–24 april 1893: Salt Lake-templet invigdes av president Wilford Woodruff under 31 sessioner.

1–2 april 2000: Första generalkonferensen hölls i det nya konferenscentret i Salt Lake City, Utah.

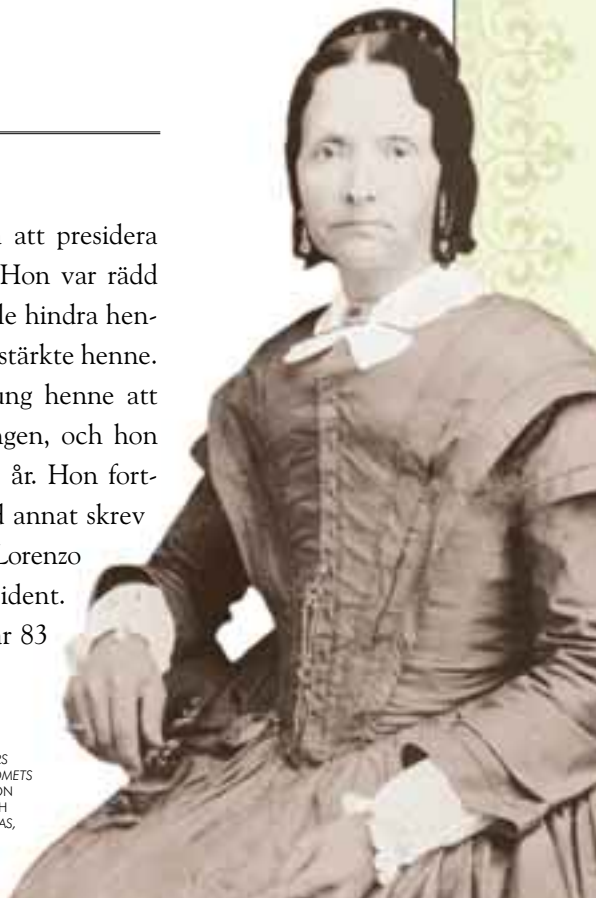
SIONS SKALDINNA

Eliza R Snow, Hjälpföreningens andra generalpresident, föddes den 21 januari, 1804. Även före sin omvändelse vid 31 års ålder var hon en lovande poet. Men när hon blev medlem i kyrkan skiftade ämnen i hennes poesi från att vara patriotiska till att uppbygga de heliga och lovprisa Gud. Hennes talang fick profeten Joseph att kalla henne "Sions skaldinna". Trots sina många prövningar när de heliga drevs från plats till plats, inspirerade hon andra med sina dikter, varav många tonsattes. En av hennes välkända psalmtexter är "O min Fader" (Psalmer, nr 190).

När Endowment House invigdes i Salt Lake City i maj 1855, kallade president

Brigham Young syster Eliza att presidera över systrarnas arbete där. Hon var rädd att hennes dåliga hälsa skulle hindra henne i tjänandet, men Herren stärkte henne. 1866 kallade president Young henne att presidera över Hjälpföreningen, och hon verkade som president i 21 år. Hon fortsatte också att skriva, bland annat skrev hon biografin över sin bror, Lorenzo Snow, kyrkans femte president. Hon dog i Utah när hon var 83 år gammal.

ÖVERST: KYRKAN ORGANISERAS I FAMILJEN WHITMERS STUGA, AV PAUL MANN; ELIA ÅTERSTÄLLER PRÄSTADÖMETS NYCKLAR, AV ROBERT T BARRETT; FOTON AV ADDISON PRATT, SALT LAKE-TEMPLET, KONFERENSCENTRET OCH ELIZA R SNOW; KRISTUS KALLAR PETRUS OCH ANDREAS, AV HARRY ANDERSON

LEDARSKAPSPRINCIPER

Jesus visade med exempel sitt förtroende för sina lärjungar genom att kalla dem att delta i hans verk. Om du har en ansvarsfull ställning, kan du involvera andra genom att delegera olika delar av arbetet:

- Känn till och förstå uppgiften.

- Be någon acceptera uppgiften.
- Uttryck dig tydligt.
- Bestäm ett datum för slutförande.
- Be personen i fråga att komma till dig och rapportera.
- Var frikostig med beröm för framgångsrikt avslutade uppgifter.

Så kan du använda *Liahona* april 2002

UNDERVISNINGSFÖRSLAG

■ "Inspirerande tankar", sidan 2: President Gordon B Hinckley säger att vår karaktär kommer att vara densamma i nästa liv som den är här. Vilken roll spelar våra önskningar för att forma våra ord och handlingar? Hur kan vi utveckla rättfärdiga önskningar?

■ "Vittna om den storslagna och underbara försoningen", sidan 6: Vad säger äldste Neal A Maxwell att vi kan göra för att vara tacksamma mot Gud när allt i livet inte går som vi vill det ska göra?

■ "Vet du hur man omvänder sig?", sidan 14: Hur skulle du besvara frågan som äldste Jay E Jensens biskop ställde till honom i en intervju för en tempelrekommendation?

■ "Jesus Kristus", sidan LS2: Fråga klassen eller familjen vad de vet om Frälsaren. Jämför deras svar med äldste Robert D Hales lista med 14 punkter som beskriver vad Jesus Kristus har gjort för oss.

ÄMNEN I DETTA NUMMER

Berättelser ur Nya testamentet.....	LS8
Beskydd.....	29
Besökslärare	25
Den Helige Anden	6, 25
Familjens hemafton	48
Frid.....	22
Frälsningsplanen.....	LS14
Förlåtelse.....	LS8
Försoningen	6, 14, LS4
Gamla testamentet	30, LS7
Helbrägdagörelse	18
Hemundervisning	5
Hopp	18
Inspiration.....	2
Jesus Kristus	2, 6, 14, 18, 22, LS2, LS4
Kyrkans historia	30, 47
Ledarskap	47, 48
Lydnad	29
Missionsarbete.....	6
Motgångar	6, 18
Omvändelse	6, 14
Omvändelse (konvertering)	18
Primärföreningen	LS14
Profeter	2
Rikedom.....	26
Sabbaten.....	40
Sakramentet.....	LS4
Tacksamhet	26
Tempel och tempeltjänst.....	LS13, LS14
Tjänande.....	2, 26
Undervisning.....	48
Världsomspännande kyrka	40

VÄLSIGNELSER AV TIONDE

Om du upplevt något trosstärkande genom att du levt enligt tiondelagen, skulle vi gärna vilja höra av dig. Skicka din berättelse till Tithing Blessings, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; eller med e-post till CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Var vänlig uppge fullständigt namn, adress, telefonnummer och församling och stav (eller gren och distrikt).

Lilla Stjärnan

FÖR BARNEN I JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA ▪ APRIL 2002

JESUS KRISTUS

Äldste Robert D Hales

i de tolv apostlarnas kворum

Jesus Kristus är en Gud. Han är Gamla testamentets Jehova. Han är Frälsaren i Nya testamentet.

Jesus Kristus var hos sin Fader i himlarna, och vi var hos dem som Gud Faderns andebarn.

Jesus Kristus lade fram sin Faders eviga plan, den plan som vi alla är en del av. Vi kom till denna jord för att genomgå en prøvotid och uppleva att det finns en motsats till allting. Genom handlingsfrihetens eviga princip är vi fria att välja frihet och evigt liv och återvända till Guds närhet med heder om vi lever rättfärdiga liv; eller välja fångenskap och andlig död.

Under Faderns ledning är Jesus Kristus skaparen av allting på jorden.

Jesus Kristus kom till denna jord, född av Maria, en jordisk moder. Hans Fader var den Allsmäktige Guden.

Jesus Kristus döptes genom nedsänkning av Johannes döparen, och den Helige Anden uppenbarade sig genom att Anden kom "ner över honom som en duva" (Mark 1:10). Och hans Fader sade: "Du är min Son, den Älskade. I dig har jag min glädje" (Mark 1:11).

Jesus Kristus organiserade sin kyrka och utvalde tolv apostlar, samt profeter, sjuttio och evangelister (patriarker).

Jesu Kristi budskap är unikt. Han står mellan oss och Fadern, han är Medlaren. Genom honom ska hela

människosläktet bli frälst och av honom ska alla människor frälsas.

Jesus Kristus är Återlösaren, vår Frälsare. Det var bara han som, genom att ha en dödlig moder och en odödlig Fader, kunde utföra försoningen och dö för att frälsa människosläktet. Han gjorde det av egen fri vilja och eget val.

Jesus Kristus uppstod och visade sig för många efter sin uppståndelse. Han undervisade oss om en uppstånden varelses fysiska kännetecken och han sade till oss att vi kan följa hans exempel och gå framåt och bli lika honom.

Jesu Kristi himmelsfärd inför sina lärjungars åsyn åtföljdes av löftet att han skulle komma tillbaka på ett liknande sätt.

Jesus Kristus uppenbarade sig tillsammans med sin Fader för profeten Joseph Smith i denna sista tid och återställde samma organisation som han upprättade under sin jordiska verksamhet. Förutom Bibeln uppenbarades Mormons bok för världen som ännu ett testamente om Jesu gudomliga kallelse och verksamhet.

Jesus Kristus leder sin kyrka i dag genom uppenbarelse till en profet, dennes rådgivare i första presidentskapet och de tolv apostlarna — samma organisation som han upprättade när han var här på jorden.

Jesu Kristi uppmaning: "Kom . . . följ mig" är den uppfordran han gav till var och en av oss (se Matt 19:21). Han är Sonen, Jesus Kristus. □

Från ett tal vid generalkonferensen i april 1994.

En hemlighetsfull

Stacey A Rasmussen

Baserat på en verklig händelse

Vad skulle du ta med dig?" frågade Melissa Klara när de gick till syster Svenssons hem för att ha en måldag i Primär.

"Mjöl", svarade Klara. "Vad skulle du ta med?"

"Lite jäst", sade Melissa.

"Jag undrar vad vi ska göra i dag", fortsatte Klara. "Hanna tar också med sig mjöl. Syster Svensson har hållit det mycket hemligt."

"Ja, det har hon", höll Melissa med om. "Allt hon sade var att det skulle påverka många av kyrkans medlemmar på söndag."

Flickorna talade fortfarande om mysteriet när de kom fram till syster Svenssons hus. Tina, Jenny och

Susanne hade redan kommit. Just som Klara och Melissa satte sig ner kom Hanna. Nu hade alla flickorna samlats, och de hoppades att det mystiska projektet snart skulle få sin lösning.

Syster Svensson höll inledningsbönen och bad att de skulle kunna förstå betydelsen av det stora offer som Jesus Kristus gjorde för deras skull. Hon bad också att maten som de skulle laga måtte bli välsignad för alla dem som skulle äta av den.

Efter bönen gick de till köket med de ingredienser de fått i uppdrag att ta med sig.

"Nu ska vi se", började syster Svensson, "vem skulle ta med sig jäst?"

"Det var jag", sade Melissa.

"Bra", sade syster Svensson. "Vi ska lägga jästen i en liten skål med lite ljummet vatten och låta den smälta. Vi lägger de andra torra ingredienserna i en större skål. Vem har mjölet, sockret och saltet?"

"Det har jag", sade Klara, Hanna och Jenny på samma gång.

aktivitet

Medan flickorna arbetade talade de med varandra och skrattade. Mitt i alltihop frågade Klara: "Vad är det vi gör, och på vilket sätt kommer det att påverka kyrkans medlemmar?"

"Kan någon gissa?" frågade syster Svensson.

"Bakar vi en kaka?" frågade Susanne.

Syster Svensson log. "Vi bakar det bröd som kommer att användas till sakramentet på söndag."

Fnittret upphörde plötsligt, och flickorna talade vördnadsfullt. De bakade inte bröd bara för att lära sig att baka. De bakade bröd som skulle användas i en helig förordning!

När jästen smält hällde Susanne i mjölken som hon tagit med sig och Tina hällde i oljan. Sedan blandade flickorna vätskan och de torra ingredienserna. De turas om att knåda degen och täckte sedan över den med en handduk och lät den jäsa. De formade två bröd,

och medan de väntade på att de skulle jäsa för andra gången, hade de en lektion om sakramentet.

"Kan någon berätta för mig vad brödet och vattnet står för?" frågade syster Svensson.

"Jesu Kristi kropp och blod", svarade Melissa.

"Det är rätt", sade syster Svensson. "Strax innan Jesus korsfästes samlade han sina apostlar omkring sig i ett rum på en övervåning. Han visste att han skulle dö, och han ville att apostlarna alltid skulle minnas honom och vara trofasta mot hans lärdomar. Han välsignade brödet och bröt det i bitar. Han gav det till sina lärjungar att ätas till minne av hans kropp. Han välsignade vinet och gav det till dem att drickas till minne av hans blod.

När vi tar del av sakramentet förnyar vi de förbund vi ingick när vi döptes", fortsatte syster Svensson. "Kan någon berätta för mig vad vi lovade göra?"

"Jag vet", sade Klara. "Vi lovade att hålla buden."
"Vi lovade att minnas Jesus Kristus", lade Jenny till.
"Mycket bra", sade syster Svensson. "Vi lovade också

att ta på oss Jesu Kristi namn. Vårt sätt att uppträda, det vi gör och de ord vi säger bör visa andra att vi är Kristi efterföljare. Herren lovade oss att om vi håller våra förbund, kommer vi alltid att ha hans Ande hos oss.

Är det något speciellt vi bör göra under sakramentet?" frågade syster Svensson.

Hanna räckte upp handen. "Min mamma säger alltid att vi bör vara vördnadsfulla."

"Hon har rätt", sade syster Svensson. "Och vi bör minnas försoningen och tänka på löftena som vi förnyar. Vi behöver också tänka på olika sätt att bättra oss och bli mer lika Kristus."

Flickorna talade om vad de kunde göra för att bli mer kristuslika. Sedan var det dags att sätta in bröden i ugnen. Medan bröden gräddades, planerade flickorna kommande aktiviteter.

Sedan tog de ut de guldbruna bröden från ugnen, och syster Svensson sade: "När de kallnat ska jag skära dem. Sedan ger jag dem till biskopen."

På söndagen satt flickorna tillsammans med sina

familjer på sakramentsmötet. De sjöng sakramentspsalmen vördnadsfullt när prästerna bröt brödet åt församlingen. De lyssnade noga när en präst välsignade brödet, och när de sade "Amen" menade de det verkligen. Sedan delade diakonerna ut brödet. När Klara tog en bit bröd från brickan, fylldes hon av tacksamhet för allt som Frälsaren gjort för henne. Hon tänkte på den sista måltiden och på vad Jesus undervisat sina lärjungar om sakramentet. Hon tänkte också på olika sätt som hon kunde bli bättre på att hålla buden.

Klara kastade en blick på Melissa. Hon såg i sin väns ansikte att sakramentet hade rört även vid Melissas hjärta.

Efter mötet stannade flickorna kvar utanför möteshuset för att prata en stund innan de gick hem.

"Jag är glad att syster Svensson lät oss hjälpa till med att baka sakramentsbrödet", sade Jenny.

"Jag tyckte det fick sakramentet att bli något alldeles speciellt", lade Tina till.

"Det var inte bara brödet", sade Melissa tankfullt.

"Det var för att jag verkligen tänkte på Jesu offer och på vad sakramentet innebär."

Klara log. "Jag kände likadant. Det var inte bara brödet som gjorde det. Det var Frälsaren." □

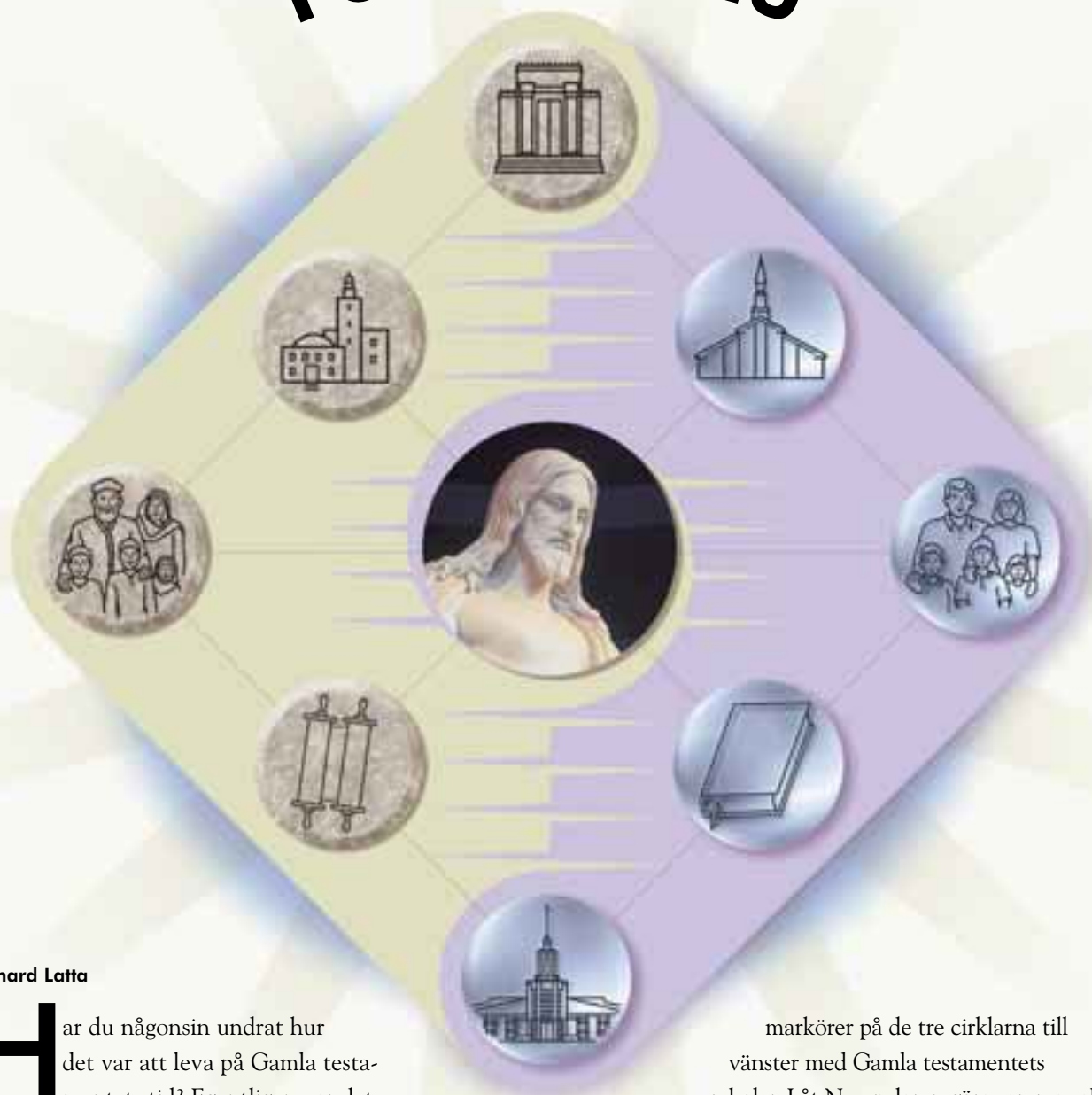

När vi tar sakramentet lovar vi att:

- Ta på oss Jesu Kristi namn.
- Alltid minnas honom
- Hålla hans bud.

(Se L&F 20:77, 79.)

Förr och nu

Richard Latta

Har du någonsin undrat hur det var att leva på Gamla testamentets tid? Egentligen var det mycket förr som är nästan likadant i dag. Familjen var till exempel viktig både förr och nu. Människor samlades på den tiden för att lära sig mer om Jesu Kristi evangelium på samma sätt som vi gör i dag.

I det här spelet företräder en spelare Gamla testamentets tid (förr). Den andra spelaren företräder våra dagar (nu). Båda behöver tre små markörer, till exempel knappar, mynt eller bönor. Låt Förr-spelaren lägga sina

markörer på de tre cirkarna till vänster med Gamla testamentets symboler. Låt Nu-spelaren göra samma sak på de tre cirkarna till höger med nutida symboler. Varje gång det är en spelares tur flyttar han eller hon sina markörer ett steg. Spelarna får inte hoppa över en markör för att komma till en ledig cirkel, utan måste vänta tills en cirkel blir tillgänglig. Markörerna kan flyttas i vilken riktning som helst längs en linje. Första spelaren som får alla tre markörerna i de cirklar där den andra spelarens markörer ursprungligen stod vinner spelet. □

DEN ÅTERFUNNE SONEN

Tredje liknelsen

ILLUSTRATIONER PAUL MANN

En man hade två söner. Varje son skulle få en del av egendomen när fadern dog. Den yngre sonen ville inte vänta tills hans far dog. Han bad om att få sin del av egendomen med en gång. Fadern gav honom pengarna.

Lukas 15:11–12

Sonen tog pengarna och lämnade hemmet. Han for till ett annat land, där han gjorde slut på alla pengarna. Och han syndade gång på gång.

Lukas 15:13

Till sist hade han inga pengar att köpa mat för. Mycket hungrig bad han en man om hjälp. Mannen skickade ut honom att vakta svin.

Lukas 15:14–15

Sonen var så hungrig att han ville äta svinens mat. Tjänarna i hans fars hus hade bättre mat att äta än han hade. Han bestämde sig för att omvända sig och be om att få vara en tjänare i sin fars hus.

Lukas 15:15–19

När han var på väg hem, fick hans far se honom.

Lukas 15:20

Fadern sprang för att möta sin son, och han omfamnade honom och kysste honom.

Lukas 15:20

Sonen berättade för sin far att han hade syndat.

Lukas 15:21

Fadern befälde en tjänare att ta fram de bästa kläderna och klä sonen i dem. Tjänaren satte skor på sonens fötter och en ring på hans finger.

Lukas 15:22

Sedan sade fadern till tjänaren att denne skulle ställa till en fest för sonen. Han ville att alla skulle fira att sonen som varit borta nu hade kommit hem. Sonen som hade syndat hade nu omvänt sig.

Lukas 15:23–24

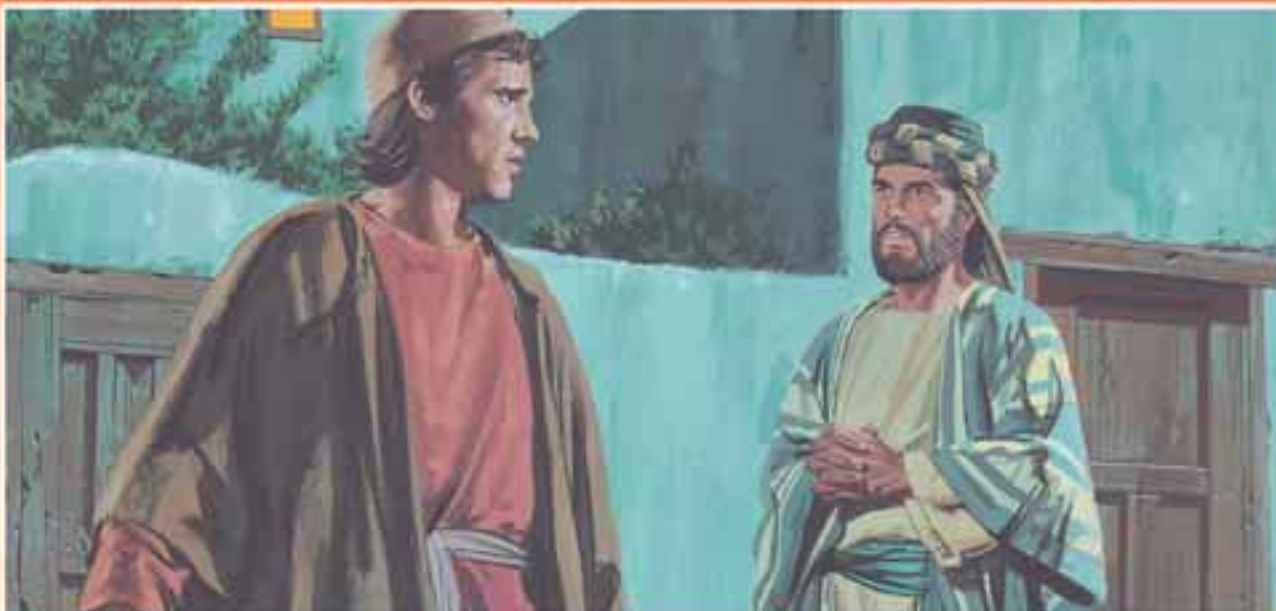
Den äldre sonen hade arbetat ute på åkern. När han kom hem hörde han musik och dans. En tjänare berättade för honom att den yngre sonen hade kommit hem och att deras far ville att alla skulle fira med honom.

Lukas 15:25–27

Den äldre sonen blev arg och ville inte gå in. Hans far kom ut och talade med honom.

Lukas 15:28

Fadern sade att den äldre sonen alltid hade varit hos honom och haft tillgång till allt som fanns där. Allt som fadern nu ägde tillhörde den äldre sonen. Men hans yngre son hade gett sig iväg. Och eftersom han hade återvänt, var detta rätt att fira. Hans yngre son hade syndat, men nu hade han omvänt sig.

Lukas 15:31–32

Jesus avslutade berättelsen. Han hade berättat tre liknelser för fariseerna för att visa dem varför han talade med syndare. Frälsaren ville att fariseerna skulle förstå hur mycket vår himmelske Fader älskar alla människor. Han älskar dem som lyder honom. Han älskar också syndarna. Han vill att syndare ska omvända sig så att de kan komma tillbaka till honom.

Johannes 3:16–17

Ditt heliga tempel

Vördnadsfullt ♩ = 76-88

mp

1. Ditt tem - pel strå - lar skönt av ljus, det stäng - er u - te
 (2. Ditt) tem - pel i sin hä - lig-het mig bju - der att i

p *långsammare* **mp**

världens brus, mitt hjär - ta gläds att se ditt hus. Jag äls - kar så ditt tem - pel. Var
 e - vig - het dig föl - ja i all he - lig - het. Jag äls - kar så ditt tem - pel. Att

a tempo

gång jag mot ditt tem - pel ser, jag minns de löf - ten du mig ger och tac - kar för väl -
 vi - gas e - vigt är din lag; i lyd - nad mig be - re - der jag för he - li - ga för -

p *långsammare* *a tempo*

sig - nel - ser. Jag äls - kar så ditt tem - pel. 2. Ditt
 bund en dag. Jag

långsammare

2. Dm Em Am Dm G⁷ C F Dm C
 äls - kar så ditt tem - pel. Jag äls - kar så ditt tem - pel.

Text: Marvin K Gardner, f 1952

Musik: Vanja Y Watkins, f 1938

© 2001 Vanja Y Watkins och Marvin K Gardner. Använd med tillstånd. Denna sång får kopieras för tillfällig, icke kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.

Psaltaren 138:2

L&F 109:13-16

DEN STÖRSTA GÅVAN

Vicki F Matsumori

”Och om du håller mina bud och är ståndaktig intill änden, skall du hava evigt liv, vilken gåva är den största av alla Guds gåvor” (L&F 14:7).

Isak och Rebecka skulle gifta sig inom förbundet. Eftersom de gifte sig inom förbundet, skulle de beseglas av det heliga prästadömet och vigas till varandra för evigheten. Isak och Rebecka visste att om de gifte sig inom förbundet och levde rättfärdigt, skulle de få många underbara välsignelser.

Isak och Rebecka liknar i mycket män och kvinnor du känner som gifter sig inom förbundet genom att beseglas i templet. Skillnaden är att Isak och Rebecka levde under Gamla testamentets tid, och de kände inte ens varandra innan de förlovade sig.

Isaks far, Abraham, visste hur viktigt det var att Isak gifte sig inom förbundet. Av den anledningen skickade Abraham sin tjänare att söka efter kvinnan som hade samma religiösa övertygelser som Isak och som Gud ville att Isak skulle gifta sig med. Herren hjälpte Abrahams tjänare att hitta Rebecka. Hon gick med på att gifta sig med Isak. (Se 1 Mos 24.)

När du gifter dig inom förbundet lovar Herren att du ska få Abrahams, Isaks och Jakobs välsignelser (se 1 Mos 22:17–28). En av dessa välsignelser är att du och din familj, genom prästadörets kraft, kan beseglas till varandra för evigt.

När du växer upp och kommer till templet, kommer du att lära dig mer om frälsningens och den stora lycksalighetsplanens välsignelser. Du kommer att ingå förbund. Om du håller dina förbund, kommer din himmelske Fader att välsigna dig med ”den största av alla Guds gåvor” (se L&F 14:7).

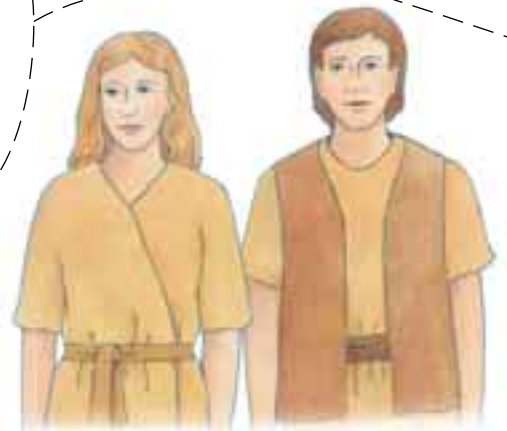
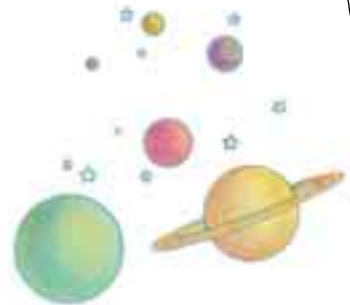
Instruktioner

Tag ut sidan 15 från tidningen och klipp längs den prickade linjen. Lägg pusslet. Vänd sedan på pusselbitarna, och lägg pusslet en gång till. I templet lär vi oss att lägga samman evangeliets många bitar så att vi kan nå upphöjelse.

Förslag till samlingsstunden

1. Be fyra vuxna berätta om profeter som tog emot uppenbarelser i templet. Låt dem förklara vad som uppenbarades och hur det uppenbarades i följande fall: (1) Samuel — Första Samuelsboken 3:1–20; (2) Joseph Smith — Läran och förbunden 110, 137; (3) Spencer W Kimball — Officiellt tillkännagivande – 2; (4) Lorenzo Snow — Primär 1, lektion 26. Framhåll att templet är Guds hus och att vi kan få personliga uppenbarelser där. Gör flera uppsättningar av nionde trosartikeln med varje ord utklippt. Dela in Primär i grupper med fem barn i varje grupp. Låt varje grupp lägga orden i ordning medan du läser upp trosartikeln. När varje grupp är klar, säger ni trosartikeln tillsammans tills de har lärt sig den utantill.

2. Läs Johannes 14:26. Förklara några av de sätt på vilka den Helige Anden kan uppenbara eller hjälpa oss att minnas saker. Förklara att vi kan få personliga uppenbarelser i templet och även på andra platser och att personliga uppenbarelser kan komma som en följd av att vi ber, studerar skrifterna och håller buden. Visa enkla bilder av en utomhusmiljö, ett fängelse, ett berg och ett rum i ett hus. Dela in barnen i fyra grupper och låt grupperna cirkulera från bild till bild. Låt vuxna tala om följande uppenbarelser: utomhusmiljön — Enos (se Enos 1:1–5), Joseph Smith (se Joseph Smiths skrifter, 2:14–19), eller Mary Fielding Smith (se lektionsboken Primär 5, lektion 42); fängelset — Joseph Smith (se L&F 122); berg — Mose (se 2 Mos 3:1–6; 24:12–25:8); rummet — Joseph F Smith (se L&F 138), Lehi (se 1 Nephi 1:5–8), eller Maria (se Luk 1:26–38). Sjung sånger eller psalmer medan barnen förflyttar sig mellan bilderna. □

Kristi himmelfärd, av Walter Rane

"Och medan han välsignade dem, skildes han från dem och blev upptagen till himlen.
De tillbad honom och vände tillbaka till Jerusalem i stor glädje" (Lukas 24:51–52).

”Jesus och hans försoning utgör det djupaste uttrycket för vår himmelske Faders kärlek till sina barn. Hur betydelsefull är inte uppståndelsens fria gåva till hela mänskligheten, och erbjudandet om den största gåva som Gud kan skänka — evigt liv för dem som är villiga att leva så att de kan kvalificera sig för det.” Se äldste Neal A Maxwell, ”Vittna om den storslagna och underbara försoningen”, sidan 6.